

158.

A decorative rectangular border with ornate floral and scrollwork patterns in each corner and along the sides, framing the central text.

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 258.

1117783

ה"תש"א

סדר

מירות ליום השבת

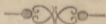
ולמוצאי שבת

תורגם ומבואר לכבוד הבורא יתברך שמו ולכבוד אנשי סגולתו חברי הזמירות הן הם ראשי אלפי ישראל שכל בית ישראל נשען ליהם וצדקתם עומדת לעד בסדור התפילות של האבות אנשי גסת הגדולה אשר בין שורותם שירות ושבחות שלהם יצהירו ויזהירו על כבוד ועונג שבת שכל המקיימו כאלו קיים כל התורה כולה.

טכני הקטן

זאיר במה"ו בענדיט גאמפערץ זצ"ל

מתושבי ק"ק פרעסבורג יע"א.

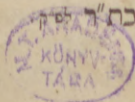

Semiroth.

פרעסבורג.

דרוק פאן היינריך זיעבער (פארמאלס שמיד).

שנת כח"ד ל"ק

הרימותי ידי לקנות בכסף מלא מחברתו של הרבני הנ
 בתורה ויראה המושלם כמו"ה מאיר קאמפערין נ"י כאשר יבר
 המוגמר ויוציאו לאור כאשר עם לבנו.

הכ"ד יום א' פ' וירא כת"ר לפ"ק פה פ"ב יע"א

הק' אברהם שמואל בנימין בה"ג מהרמ"ס

והיה כי יבצע השם את מחברת הנ"ל לא אחשוך גם אנכי
 לקחת אותו במחיר כסף. כ"ד

הק' נטל וואלף.

גם אנכי לא אמנע א"ע מלקחת מיר הרב המחבר הנ"ל ספר
 אחד כי יצא בעזר השם מתחת הדפוס.

הק' משה ליב ליטש סג"ל

דיין ומורה פה ק"ק הנ"ל.

זמירות ליל שבת

וּמְמַהֲרִים לָבֹא. שְׂמֵחִים לְשִׁמְרוֹ וְלַעֲרוֹב עֲרוֹבוּ. זֶה הַיּוֹם
עָשָׂה יי נְגִילָה וְנִשְׂמָחָה בּוֹ: זָכְרוּ תוֹרַת מֹשֶׁה בְּמִצְוֹת שִׁשְׁתֵּי
גְרוּסָה. חֲרוּתָהּ לַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי בְּכֹלָהּ בֵּין רַעוּתֶיהָ מִשְׁבָּצָה.

מיט פֿריידען זיין ביי זיין ערוב זויסטיבט (ווייל אברהם
אלע מצות רבנן אפילו ערוב תבשילין בעמבמכאעטע) קממט
נון דער פֿון גמטט בעטטיממטע טמג ווימ פֿריידיג ווימ גאיקליך
זינד וויר דמן.

זכרו זיינט זיינגעדענק דימ זעהרע משה'ס זיינען רוהעטמג דער
טמן זין מצרים דימ זרבייט זונטערברמקען, זויך זון דען
טמען פֿיר דענעלבען זיבענטען דורכגעברמקען טטעהט דמ
זלם דימ ברויט פֿון פֿריינדינען זוזגעבען.

חליכות ועכוזי תמועין. זה היום וכו' קאי על עלם היום שאין לנו שום
ספק כשאלת אוחו הנכרי מה יום חגיגים? שכן ויכל חלקים ציוס השביעי
ופי' הרוקה ויכל ונלשון כלתם נפשי לכן חונדת חגיגים הוא לפניו יתצרך
צשציל שבו שבת מכל מללכתו אשר אין שבת לפניו:

זכרו תורת משה וכו' פסקוק הוא זנללכי ג'. במצות שבת גרוסה כלומר
מה שאמר הנציח זנללכי שחזכרו חרות חנה ומה שחזכר שם על
כל ישראל נגרם צננות שבת כי גרוסה ונלשון גרם כדנלל כלומר כל העונות
שנלמרו שם צלותו פרסה על אומן יראי ד' שאינם מנהקנאים צרשעים
לע"פ שהסעה נשחקת להם צונן הזה הכל לאמר צננות שבת לפי שראש
שצקוף חגיגים יפרכו גדר. י"א אין נוכל לדעת אוחו יום ששבת צו הנורא
מכל מללכתו וי"א ישיבת הכרכים קשה עלינו ויחמינו שאין החיוב עליהם רק
על חנשי כפרים ועירות קטנות. ואלו יאמרו ננות שבת לא נחנה אלל
לאוחו הדור זנלללחנו כנר ידענו ונזכר עולם ונשציתמו ומה זנלללכי
הזכירם צזכרו חרות חנה וכו' שמשם תשובה מוכרמת לכל אחד ואחד
מהפורקים עול חורה ונלללכרם דכתיב לדורותם צרית עולם וכלל מושצותיכ'.
חרותה ליום השביעי דכתיב חרות על הלומות ככלה כס"י פי' צלשון חובה

זמירות ליל שבת

ג

טְהוּרִים יִרְשׁוּהָ וּיקְדְּשׁוּהָ בְּמֵאֲמַר כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיִּכַּל
 אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֶאכֶתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: יוֹם קָדוֹשׁ
 הוּא מְבוֹאוֹ וְעַד צֵאתוֹ. כָּל זֶרַע יַעֲקֹב יִכְבְּדוּהָ בְּדָבַר הַמְּלָכָה
 וְדָתוֹ. לְנוֹחַ בּוֹ וּלְשִׁמּוֹחַ בְּתַעֲנוּג אֶכּוֹל וְשָׂתוֹ. כָּל עֵדַת
 יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ אֹתוֹ: מִשׁוּךְ חֶסֶדָה לְיִזְדְּעִיקָה אֵל קָנָא וְנִיקָם.

טהורים ירשוה טמן יענע הייליגען פֿערערבטען דיגע ברויט,
 טרויעטען זיט דען ווקרטען „דער מוועט ערטון
 רוהטע און דיזעטן זיבענטען טאג פֿון מווען זיינען ווערקען, דיז
 זיינע מוועמכט פֿון אונגעבראכט דאז“.

יום קדוש דא דיזער טאג פֿון זיינען בעגינגען ביז לוס מוויס=
 גאנג מוין טמן געהייליגטער טאג מוויט, דמהער פֿערעהרען
 מויהן נאך הקֿסטען קֿניגליכען געזעטן מונד בעפֿעהל מווע דיז
 זיך יעקב'ס קינדער נענען, מיט ערהֿעהלונג דער רוהע, מיט
 פֿירליגליכען טפייגען מונד גערענקע, מוויך מווע קולטוס פֿער=
 טטעהער דער געמיינדען בעפֿעסטגען מויהן.

משוך דאז דער דיינען זיבען מוונגעדיג, מונד דיינען מיבער=
 טרעטערן מויערער ביזט, דעהנע דֿןך דאז גוטע פֿיר

מנלכא וככלה ע"כ אמרו צואי כלל בקצלת שבת. טהורים ירשוה ישראל
 קדוסי' קצלו אותה מנתה ומנדה גנוזה. ויקדשוה במאמר כמו מנקדסים
 סכלה צחופתה צמאמר הכי את וכו' כן מנקדסין על היין ולמונים ויכולו
 ויכל וכו' על כן הוסיף המזמור:

יום קדוש הוא מבווא וכו' שתיקף בכניסתו מנקדסין ומקבלין שבת. פֿיכוס
 אחר יום קדוש וכו' נמשך אלדעיל מלא החילת הכריאה כזר מנקודס
 היום עד יום אחרון גם הכרוז זכרו וכו' גרוסא ומרותה נמשך על מה
 שאמר טהורים ירשוה וכו' דאיתא בגמ' שמשא רע"ה כשראה צקצלותם
 שטוב להם יום שניתה לקיומם הי' מנשחל צעזרם אלל פֿרעכ יום אחד
 צצוצע ואחרו יום שצמר להם משה צמנחתי הי' אחרו יום שכלטו את"כ

זמירות ליל שבת

נומרי ליום השביעי זכור ושמור להקם. שמחם בבנין
 שלם באור פניך תבהיקם. ירויון מדשן ביתך ונחל
 עדניך תשקם: עזור לשוכתיים בשביעי. בחריש ובקציר
 עולמים. פוסעים בו פסיעה קטנה סועדים בו לברך
 שלש פעמים. צדקתם תצהיר באור שבעת הימים. יי

יענע אויס דיא מיהרע אויפֿמערקאזאוקייט פֿיר דען זיבענטען
 מיט פֿאָרבעדאָלט אונד אַבוואַרטען ריכטען. נעהאליך זכור אונד
 שמור רעכט לוי האַלטען. ערפֿרייע זיח יענען פֿאַוואַרטענדיגען
 בויא (דעם בית המקדש) לוי ערלעבען. דאָמיט זיח פֿאַן גלחן
 דיינעם אונגעזיכטם בעטטראַהאַלט פֿאַן דער פֿעטטיגקייט דיינעם
 הויזעם געזעטטיגעט אונד פֿאַן דען ערן טטראַהאַן געטראַנקט
 ווערדען.

עזור טטעהע דענען בייא וועלכע אַויך בייא אויסזאָמט אונד ערנטע
 לייט דען זיבענטען מיטער רעהען, אַמאָנאָן אוינע
 הערפֿרייטען, דרייא וואַלע פֿאַרדענען, דיך לוי זעגען, דינע
 פֿאַרמיגקייט טטראַהאַלע וויא דאָ זיבען טאָגען איכט מיהנען הער-

עליו והיינו זכרו חרות משה שאוהו שצח נקצע על הלוחות וברוכה הוא אובגע
 ברפֿען והיינו חרות ליום השביעי צה"א ידיעה וזה הוא נוסח ישמח משה
 צנחנת חלקו שכוון צנחנים צאוחו יום שחן לוי השי"ח להלן צנחנת חלקו
 ועל זה אמר הנזמר טהורים ירשוה וכו' כלומר אל תחמה אל הפֿאָן שצח
 משרע"ה וכיון לאוהו היום הלא אדם הראשון שנצחא צשעי הי' כצר עם
 הולך צנחנחאו ורחה ששנת צאוחו יום ואדם הוריש ידיעמו זו להלדיק
 ונחשלת ונחשלת לשם צן נח ושם הודיע לאצרהם הודעה זו נחלל כל
 הטהורים ירשוה ויקדשוה צנחנר צלי ספק ויכל ציום השביעי צה"א
 ידיעה. פירוש תבהיקם לשון אור ונחיק ונוגה נגדו תכלים י"ח תרגום
 יוכחן מזיו יקר' ונחיקין שני שני' ונחשים שורש צוסק פי' עין נגע
 לצן ונחיק. פסיעה קטנה שאכור לפסוע צצח פסיעות גסות שכלמר

אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲהַבֵּת תָּמִים. יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל תְּשׁוּעַת
עוֹלָמִים:

מְנוּחָה וְשִׁמְחָה אֶזְרַח לַיהוּדִים. יום שַׁבָּתוֹן יום
מִחְמָדִים. שׁוֹמְרֵי וְזוֹכְרֵי הַמָּה מְעִידִים. כִּי לְשֵׁשֶׁה בַּל
בְּרוּאִים וְעוֹמְדִים: שְׁמֵי שָׁמַיִם אֶרֶץ וַיָּמִים. כָּל צְבָא
מָרוֹם גְּבוּהִים וְרָמִים. תִּגְיֵן וְאָדָם וְחַיֵּת רְאֵמִים. כִּי בֵּיהּ יי
צוּר עוֹלָמִים: הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר לְעַם סִגְלָתוֹ. שְׁמֹר לְקַדְשׁוֹ

עָמָר, ווער דען עוויגען דען גקטט ישראל'ט אויפריכטיג זייענט,
דען ווירד ער אויך עוויג הייליג.

שם המחבר משה
מנוחה רוחב, וזמירות מונד בעלייטונג ביינו יהודים, איזט דער
זייענליכע שבת-טאג, דינו זיהן בעדענקען מונד פערעהרען,
בעלייגען היערהייט, דאס זין זעכט טאגען מונעט ערטמפען
ומוודע.

שמי שמים היו מעול, ערדע, מעערע, מונע העכעהרע חכע
רעגיקען, מונע רחוק, דער מענט מונד מונעט מעער-
מונגעהייער היטטעלט לוויוו בוטטמבען ערטון גקטט מונעט.
הוא דו ער זעלבסט זיינען געטעלטען פֿאָק פֿאָרעטרומגען
דען שבת בייך זיין מוט אויסגעהען לו בעקמכטען, דאס

חס חסיד מנצח רגליך. כאור שבעת הימים קודם כמעט אדם כי
העולם מנחמם צלח ססאליל הקצ"ה מנצחו סנו כי' אדם מניע מנחם
עולם עד קומו. הוא אשר דבר שנאמר פנים צפנים דבר ה' עמכם.
המחבר הזה כנוי המחבר זמר הלאסון קוחר בזה סאלת הסוטים איככה
נדע אומו יום ששנת זו הצורח עולם? גם אולי כנר צרצות הימים יני
הצריחה נשכח מנחמו? לכן אמר הוא צכנדו וצעלנו דבר עמנו צכר
ולפניו אין שכחה וצזה מודים כל החכמים עצום שנת נחמה התורה

זמירות ליל שבת

מבואו ועד צאתו. שבת קדש יום חמדתו. פי בו שבת מפל
מלאכתו: במצות שבת אל יחליצך. קום קרא אליו יחיש
לאמצך. נשמת כל חי וגם נעריצך. אכול בשמחה פי
כבר רצך: במשנה לחם וקדוש רבה. ברוב מטעמים ורוח
נדיבה. יזכו לרב טוב המתענגים בה. בכיאת גואל
לחיי עולם הבא:

*הער בלייבט דערזעלבע דער פֿערליגליכטע טאג, און וועלען ער
פֿען זיינען ווערקען גענוהעט האט.*

הער בלייבט דערזעלבע דער פֿערליגליכטע טאג, און וועלען ער
פֿען זיינען ווערקען גענוהעט האט. במצות ויטטעלסט דו עס שבת געבעט רעטטעט אונד טטערקעט
דער מוזהעטיגע דרך, ומוכע דעס ומורגענס דרך פֿריה
אויף לונג געבעט, זאגע דא: פֿערהערהרטע געבעט נשמת מוט
אויך נעריצך לו מוסף, געהע זאדמן גוטען ווטהעט לונג ומהלע,
דען דאז בייט גוט מויעגלונקווען. געניעסע ויט פֿריידען בייט
דאספעלטען ברקדען אונד קדוש רבה, ווטהגעריכטע מווערלייט,
דאמייט זייט וויך גאסטפֿרייט, בייט דויעט פֿערהעלטניס טטעהט
דיר פֿיעל גוטעט בעפֿען, בייט מנקונפט דעט ערלונערט לור
קינפֿטיגען וועלט.

כיון שנודע להם אחרו יום כזר הודיעו אצות לזנים. מבואו ועד צאתו
איתא זילקוט פ' יתרו ע"ס זכור את יום השבת וצפ' ואתחנן שנור זכור
ושנור בדבור אחד נאמרו זכור צכניסה דהיינו שיזכור ויפסיק ונלאכתו
וסחורמו ויוסיף נחול אל הקודש שנור היינו צקוף היום שלא יתחיל
תיכף צנלאכה רק ינחין כי שנור הוא ונלשון הנחמה כמו ואציו שנור את
הדבר וא"ל וכה אחרו כחצ שנוכה ונלסניו ונלאחריו וגם נערינך לפי
סקודם מוסף אין לו לאכול שנוא ינשוך וישכה נקט נערינך ולא נקדש
כדי לאנור אכול צשנחה וכו' נראה וזה שלא נהגו צחנינוי רק עיקר
סעודתם הי' אחר ווסף מנה סעננו צע"ס. במשנה לחם דמנינ לקטו
לחם נשנה. וקדוש רבה קדוש היום נקרא כך עיין ספחים דף ק"ו:

זמירות ליל שבת

וְרָשׁ. וְתִזְכְּרוּ לְגֹאֲלָהּ. יוֹם שַׁבָּת אִם תִּשְׁמְרוּ. וְהֵייתֶם לִי
סִגְלָה. שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹדוּ. וּבְשִׁבְעֵי נְגִילָה: להחענג
חֲפְצֵיךָ אֲסוּרִים. וְגַם לַחֲשׂוֹב חֲשׁוֹנוֹת. הֲרֵהוּרִים מִתְּרוֹם
וּלְשִׁדְּךָ הַפְּנוֹת. וְתִנּוֹק לְלַמְדוֹ סֵפֶר. לְמַנְצַח בְּנִגְיָנוֹת.
וְלַהֲנוֹת בְּאֲמְרֵי שִׁפָּר. בְּכָל פְּנוֹת וּמַחֲנוֹת: להחענג הַלּוֹכֵךְ
תְּהִיָּא בְּנִחַת. עוֹנֵג קָרָא לְשַׁבָּת. וְהִשְׁנָה מִשַּׁבַּחַת. בְּדַת
נֶפֶשׁ מְשִׁיבַת. בְּכֵן נִפְשֵׁי לֵךְ עֲרָגָה. וְלִנְיָח בְּחַבַּחַת.
בְּשׁוֹשְׁנִים סוּגָה. בּוֹ יְנוּחוּ בֵּן וּבַת: להחענג מֵעֵין הָעוֹלָם

פֶּעַרְעֵה־רֵט זֵיין, מוֹיךְ דִּיז עַרְלֵמָזֵנֵג אָזוֹן עַר עַרְלֵעֵבֵעֵן. וּוִיז עַר
אָזוֹלְעַרְמֵרֵט דַּעַן שַׁבַּת בַּעֲמֻבְמֵלְטֵט. זַעֲלֵט טַמֵּגַע מַזְכְּבֵיטֵעֵן מוֹנֵד
מֵסַן זִיבַעֲנֵטֵעֵן רוֹהֵעֵן. קֵמֵט כּוֹן מֵיט וּמְקַהֲגֵרִיכְטֵעֵן מ. ג. וו.
הַפְּצִיךְ דִּיִּינֵג גַּעֲטֵעֵטֵעֵן מוֹט דִּיז רַעֲכֵמֵגֵעֵן זִיכֵד דִּיר מֵסַן שַׁבַּת
פֶּעַרְבֵמְטֵעֵן, לּוֹמֵר דּוֹ: מַלְכֵדֵעֵקֵעֵן, מוֹט קִינֵדֵעֵר לּוֹט. זַעֲהֵ
רַעַר, טֵמְלֵטֵעֵר מֵסַן מוֹזוֹן לּוֹ בְּרִינֵגֵעֵן, פֶּעֶן גַּעֲגַעֲנֵטֵטֵעֵנְהֵעֵ דַעַר
הֵיִלִּיגֵסֵטֵעֵן זַעֲהֵרֵעֵ, מוֹנֵד לְמַבְגֵּזֵעֵנְגֵעֵ, מוֹיזֵט מִיבַעֲרֵמֵזוֹן וּמוֹלֵטֵעֵנְדֵעֵר
גַּעֲבֵרוֹיךְ.

הַלּוֹכֵךְ דִּיִּין גַּעֲהֵעֵן מוֹט דִּיִּין עַרְקוֹיִקֵקֵעֵנְדֵעֵר טוֹמֵן מוֹט זֵמֵגֵ-
זַמֵּעֵר, מוֹנֵד דַּעַר שַׁבַּת-רוֹהֵעֵגֵעֵמִיִּיגֵנֵעֵט זֵיִין, מוֹזִיִּין דִּיזֵעֵט
וּוִיכְטֵעֵ מוֹיךְ זַעֲהֵר, מוֹיִן זִיבַעֲבֵ מוֹנֵד מוִיִּינֵטֵרֵמֵלְכֵט לּוֹ רוֹהֵעֵן, וּועַן מוֹיךְ
רַמְזֵעֵנְלוֹיִן עַנְטֵפֶעֵרֵכְט טֵמְלֵטֵעֵר מוֹנֵד זַמְהֵן.

בְּשׁוֹשְׁנִים סוּגָה זִיֵּהֵעֵ רֵשׁ"י מוֹיִן שִׁיר הַיְשִׁירִים ק' ז' סוּגָה הֵיִיטֵט
בַּעֲטֵרֵעֵקֵט בְּשׁוֹשְׁנִים מֵיט רַמְזֵעֵנְלוֹיִן כְּלוֹמֵר מוֹיִין פּוֹמֵלְכֵעֵר
דְּמַרְכּוֹט הַכּוֹט מוֹזֵי מוֹיךְ פֶּעַרְן פֶּעַרְן אִיסוּר נֵדָה מוֹנֵד גּוֹל אֲבִילַת
אֲסוּר עֵיִין סֵס; עַר וּמַזְכְּט לּוֹגֵיִיךְ וּועֲגֵעֵן לֵא תַבַּעְרוּ אִישׁ בְּיוֹם
הַשַּׁבַּת דֵּהֵיִינוּ מֵסַן עַל מַחְלוֹקַת. עֵיִין עַעֲרַת זַקִּיִּים ס' כ"ט אָמְדֵעֵרְן
וְלֵנוֹס נַמְסַת. בֵּן וּבַת לַפִּי שַׁעֲוַח מ"ח הַכְּרִיאִים מְלִיל סַנַּח לְלִיל סַנַּח

זמירות ליל שבת

ו

הָבֵא יוֹם שַׁבַּת מְנוּחָה. כָּל הַמַּתְעַנְּגִים בָּהּ. יִזְכּוּ לְרוֹב
שְׂמֵחָה. מִחֻבְלֵי מַשִּׁיחַ יִצְלוּ לְרוּחָה. פְּדוּתֵינוּ תַצְמִיחַ. וְגַם
יְגֹזן וְאֶנְחָה: להתענג

מֵה יִפִּית וּמֵה נַעֲמָה אֲהַכֶּה בַתְּעַנּוּגִים. אֵת שַׁבַּת
מְשׁוֹשׁ גּוּגִים. לֶךְ בְּשׂוֹר וְגַם דָּגִים. גְּכוּזִים מִבְּעוֹד יוֹם:
מִעֶרֶב עַד עָרֵב לֵב חָדִים. בָּבֵא עֲתִדָּה עֵת הַדּוּדִים. גִּיל
וְשִׁשׁוֹן לַיהוּדִים. לְמִצָּא פְדוּיוֹם: וְאֵת עֲנָג לְהַתְעַנֵּג
בְּמַמְתָּקִים. בַּתְּעַנּוּגוֹת בְּנֵי אָדָם. וַיֵּן בִּי יְתֵאָדָם. וְשִׂאָר
מִשְׂקִים: רֵאה וְקַדֵּשׁ בְּיוֹם קוֹדֵשׁ. עָלֵי יַיִן זָכְרֵהוּ. וְאִם

מעין דיו שבת=רוהע האט עהנליכעט ס'מן עולם הבא, ווער זיך
דא ערגאטלט, דען טטעהען ה'הע פ'ריידען בעס'ער, מיזט
אויך ס'ער חבלי משיח גערעטטעט, קייזט דיו ערל'אונג הער'
ס'ער, זינד וועדער זיי'לער נ'ךן קוואער זעהר.

שם המחבר מרדכי בר יצחק חזק

מֵה יִפִּית וּמֵה טַמְהָן, וּמֵה לֵיעֲבֹדֵךְ אֲוֹנֵד עֲרַגְלֵיךְ בִּיחַ קַמְסַט
בְּמִרְקִיטֵען, דוּמ כוּהַטְמוּג, דוּמ טַרְמֵסַט דַּעַר טְרוּעַר, זֵיט
טַמְגַס סְמֶרְהַעַר הַמַּסַט דוּמ סֵיט אֲוֹנֵד סֵיטֵיט. מֵיחַ דִּי
מִעֶרֶב סֵמֶן אֲזֵינֵען בִּיחַ לֹסן אֲוֹדַעַרן אֲוֵבַעַד וּמְהַלְגַעֲמוּטָה, מֵיחַ דִּי
נַעַר לֵיט כוּהַעַט הַעַרְלַעַט־סֵרִיד, יוּבַעַל אֲוֹנֵד וּמִנְכַע בִּיחַ
יְהוּדִים, סֵמֶן אֲרַבֵּיט בַּעֲסֵרֵיט. טַמְהָן מֵיחַ
וְאֵת דוּמ אֲנַכְהַלֵיכֵי מֵיט דֵינֵען וּמְהַלְגַעֲרֵיטֵען אֲוֹנֵד גוּטֵען גַּע'
טַרַעַנְקֵען, דֵיין לְמֶטְהַעַר וּמֵיחַ עֲרַגְטֵלַט גַּרְמֵס אֲוֹנֵד קִלֵּין:

וסתם זך ונת עודם זלזל ויש סכנה לצטלה. גם ונשום סת"ח כסריקים
ססומרים ליום הסבת אומר זכן נפסי לך ערגה לסון כליל תערוג על
אפיקי מים עיין חכלים מ"ז כלומר נפסי מודה ליום זואך:

זמירות ליל שבת

אין עלי לחם בצע. בעין יפה לקדשו: שמרהו פה לכותיו
מעבודות. מאבות ותולדות. שיר לאל הן להודות. זכר
לקדשו: כל שומר שבת מחללו. מחוללו ימחול מעלו.
ובא גואלו שמו שילה. יובל שי לו: דבר סימן טוב לך
במן ואות דגל. סמבטיון המתבלגל בכל יום. גח כעם
סגל. ישבתו וישקמו: השורחים ולא נחים עדי ששי.

ראה טרמכטע פערזארגע מיטער דען קרוש-ווין, זאלטע זאנגען
דארטן זיין, זך הייזגע בייסן ברודע מיט פערגריגען זיהן
זיין:

בעין יפה כל זיכא דנלע אכולה טירותה גמ' טבת דף קי"ד:
שמרהו דומ זומט זיהן זבער זארגעלטיג, פיר הויפט זונד
נעבענזוערקען בעמכמכטען (זיין ווידריגענס מוזך דיז
קרוש-ברכה לבטלה ווערע) דיז זיעדער דעס טאגעס זאלען דז
זיטער פאר גחטט ערטזאלען זיהסן לז הייזגען, ערמינערע
מוך דרך היערזיט.

כל זוער שבת ניכט ענטזווייהעט, דעס פערלייהעט דער טאפעער
זיין פערגעהען, זונד ביים זקונפט דעז משיח, שי לז געזוננט,
זינד דער פערזאגע זומ שי לז זיין געטענק זיהן לוגעברמכט
זומ דער פסוק זון ישעי' זיזט „וזניחו את כל אחיכם וכו'“ סימן
ס"ז.

דבר היער זומט דז זיינען גוטען בעזוייז, דז זון שבת קיין זן
פאסן היזעל פיעל, דזיז זון שבת יעדער ביים זינער
פאהגע רוהען קאן, מוזך דער טטירזיטע סמבטיון-טטראקס,
דער זון זאכענטזאגען וזירבעלט, זון שבת רוהט ער זיט דעס זיבען
פאקע גזיך.

השורחים דיז רמטלוק: ביז לוס זעכטען זיך פאזגען, דז זאמכט
זיהנען פייערזאכענד, דרך לז עהרען היזלען זיז זיך זיין

זמירות ליל שבת

ז

וְהַשְׁלַחַם לַחֲפָשִׁי. בְּגָדֵי שֵׁשׁ וְגַם מְשִׁי. לְכַבְדְּךָ יְעֹשׂוּ:
 וַיֹּאמְרוּ בּוֹאֵי כְלָה מַה תֵּאָחֲרֵי. הֲזֶן שְׁלַחַן וְגַם גִּרְדָּךְ עֲרוֹכִים.
 כִּי בָא אֲוִירְךָ. קוֹמֵי אֲוִירִי: כְּבוֹד יי' עָלֶיךָ כְּאֹזֶר זָרַח.
 בָּעֵת יָצַר בְּלִי טוֹרַח. קָצוֹת מְעַרְב וְגַם מְזַרַח. צָפוֹן וַיִּמֵּן:
 עֲלִיּוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים בְּמֵאֲמָרוֹ. עָלֵי תֵבֵל שָׁם אֲוִרוֹ. וְכַחֲטוֹא
 יִצִּיר לְיֹצְרוֹ. בְּקִשׁוֹ לְהַטְמִין: וְאֵת חֲלִית פְּנֵי קוֹנְךָ וְלֹא
 נִשְׁמָן. יוֹם אֶחָד לְמוֹצָאָיו. וְאִזּוּ נִגְנְזוּ לִירְאָיו. יי'ן עָסִים וַיִּמֵּן:
 יְהִי לְזִכְרְךָ וְלִשְׁמֶרְךָ וְיַנְצִל מִכָּל רָע. וַיִּשְׁכּוֹן בְּצֵל עֲדָן. וְשָׁם
 אֶצֶל יִשְׂרָאֵל יִתֵּן: סְעוּדוֹתָיו וְשִׁבְתוֹתָיו אֲשֶׁר שָׁלַשׁ. כְּאִישׁ

דמוחמט מונד זיידע, טפרעכען דרך שבת ויט דען ווקרטען און,
 קמוחע קמוחע ברויט, זיינע ניכט, זיעהע דיין טיט מיט טמן
 בעלייכטעט מונד הערגעריכטעט, דיא זאננע בייגט זיך, כון בע-
 טטרהאלע דול מונס.

כבוד דיא הערליכקייט גקוטעט בליעב יא דרך לו בעלייכטען,
 דען מלס עכ מהנע ויהע דיא וועלט טון, מלס מהנעע זאמט
 מונטערע רעגיקען, ויטטעלסט זיינער זאגע ענטטמנדען זיעס
 עכ מוועט טמן זיינען זיכט בעלייכטען, מוויין מלס יענעס זיכט
 וועגען אדם'ס זינדע גלייך בעזייטיגט ווערדען זאנלע, זעגטעסט
 דוא שבת זיינע ביטטע מוין, דיר לו זיעב בליעב דמסעלבע ביז
 לו דיינען מויסגאנג, נעמליך ביז לוכן ערטען טאג ווק לוגלייך יע-
 נער זיסע וויין מונד מן פיר זיינע פֿרמוחען מויפגעהקבען ווארד.
 יהי מוועט דיזעס בלייבט מויפכעוואהרט פֿיר יענע פֿרמוחען,
 וועלכע דרך שבת בעמבאכטען מונד היטען, דיזעלבע פֿיר מונ-
 טעלע מווערלייט, דמרט, ווק יענע צדיקים וישרים לוויטען ערד'ס
 געהאלע בעשחטטעט, דמרט ווערדען מוירך דיזע מויפגעקמוחען

זיין

זמירות ליל שבת

עָנִי בְּדַת פִּלְשׁ. בְּמִקְרָא חַד הַיּוֹם שְׁלֵשׁ. רָמַז שְׁלֹשָׁתָן:
יַעֲלֶה אִם שְׁלֵשׁ אֵלֶּה יַעֲשֶׂה לָּהּ. מִחֻבְלִים וְגַם צִירִים יִצְלוּ.
בְּלִי מְצָרִים יִירֶשׁ נַחֲלָה: בְּרֻכּוֹת יַעֲטָה מוֹרָה בְּרֵאשִׁיתָךְ.
וַיֵּשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרִיתָךְ. וְשׁוּבוּ בָנִים בְּצִאתָךְ. לְהַבְדִּיל
יִשְׂאוּ: כּוֹס הַרְיָה לְהַלֵּל יָהּ. בְּשִׁיר וָרוֹן. בְּקוֹל נְעִים קְרָא
בְּרוֹן. לְלוֹתָךְ בְּנִין אַהֲרֹן. בְּשִׁיר יִקְרָאוּ: בְּבוֹד מַלְכִים וְכָל

סעודותיו וזכר מלכות שבת דרייז ומחולליטען מְרַדְנֵט, מֶלֶךְ דְּעַר
בעטיידענטעט משה מין דער תורה מיטטעלסט דרייז
ומהל היום מין מיינען פסוק מכליגטע (סמות ט"ז פסוק כ"ס).
יעלה דער ויירד ערהמבען זיין דו ער דיגע דרייז ומחול
מְרַדְנֵט, פֶּתַח לְיִידֵען מוֹנֵד טוּמְעֵרלען געזיכערט, מוֹנֵד זיין
ערבגוט מְחַנֵּע גרעכלען זיין:

ברכות מיט זעגענסטפרייע מוזהילזט דער זעהרער דין שבת, טמן
בייט מיינטריטע (נעמליך מקדש השבת מין מעריב מוֹנֵד
קדוש) בייט דיינער מברייגע מיזט מוֹיך הַמְּפֹנֵג, דעט נאכטט
וויירד הבדלה געמאכט, דו פֶּתַח לְיִידֵען דיינע קינדער מוֹנֵד מוֹנֵד דען
בעכער, דען עוויגען מיט געזענגע לֹו לְמַעַבֵּן מוֹנֵד לְמוֹר מיט דעט
אלי' הנביא דעזאהרן ענקעלט לְמַעַבֵּן ענגע, דין שבת לֹו בעגלייטען
(פינחס זה אליהו):

ברכות יעטה מורה תכלי' ס"ד פ"ז עוצרי צעמק הצכל מעין ישימוכו גם
צרכות יעטה מורה ע"ס צפירס"י הסעע' העוצרים צגיהנס מודים
ומצרכים לסקצ"ס ומלדיקים אותם שמורה אותם דרך יסרם:
מורה בעליהט זין מוֹיך הַקְּבִלָה מְרַדְנֵט מוֹיך משה. ואות דגל מיזט
דער בוכטטמבע ה' פֶּתַח אַבְרָהָם וועלכער ניכט מן דען פֶּתַח
דגלים מוֹנֵד מוֹנֵד מן שבת כוהעטע זיהע צאנה וראנה מין במדבר
מוֹיך דען פסוק איש על דגלו באותות לבית אבותם דף קכ"ז ע"ז.
ליל ויומם דכתיב יומם יום ה' סקדו וצלילס פירס עמי תהלים.

זמירות ליל שבת

ח

פְּלָכִים לְלוֹתָם. הַפְּחֹת וְהַסְּגָנִים. בְּשִׁבְחוֹת וּבְרִנָּנִים. בְּכָל
 עַת צִאתָם: יֵצֵאוּ חֲסִדוֹ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב לַיִל וַיִּזְמַם. וְאֵז לַיּוֹם
 עַל מְקוֹמָם. יִנְצְחוּ שִׁיר אֲשֶׁר זָמַם. בְּכָל מִיַּי זָמַר: עָלֵי
 עוֹלָה אֲשֶׁר כְּפוּלָה. בַּיּוֹם שִׁפְרָת. בְּאַהֲבַת יוֹם בְּרוֹב חֲבֵת.
 עִם נְצוֹר כְּאִישׁוֹן בְּרַת עֵינַי נִשְׁמַר: מִי יִפְאֹר גּוֹדֵל פְּאֹר
 הַמְּלִכָּה. מְנַתְּהָ אִפְּיָם. הַלִּיכְתָּהּ אֶלְפִּים. אִמָּה אֲרָפָה: חֵי
 זְקוּף מָךְ. בְּקוֹרְאֵי שְׁמֶךְ. שְׁמַע עֲלֵינוּ. וְאַל תִּתְחַדֵּשׁ לְרֵשׁ

כבוד מלך המלכות וזמן פירטטען מונד רעגענטען ביים מיהרען מכליהען
 היטטעלסט וזכגעזענגען מונד מוזיק בעגלייטעט:

יצו געבע גאטט ווידער דיין גאנדע דאס דיין לויס מן מיהרער
 טטעלע קאממען. דאן ערטאנט דער פערטטווארטע געזאנג
 היט מולערלייט מוזיקאליטען מיכטטרווענטען ווידער.

עלי א! דאס דיזעלבע גאנדע מונד לו טהייל ווערדע, ריקיזיטליך
 דיינער זיבע לו דעך פֿאָלקע, וועלכעס דאס ווייז דאס מוזיגענע
 בילד בעוואהרטט מונד דען זיבען שבת-טאג מן וועלכעך לוייז
 גאנלע זשפֿער דאורגעבראכט ווערדען.

מי ווער קאן דיין פֿאָרליגע דינער טאגעס-קאָנגיין אויסטפערעכען,
 דאס געטענק זעלבסט ווייז פֿאָרליגליך, מלך מיהרע טפייזע
 דער מן, וועלכער דאספערט מן טאג פֿאָר שבת פֿיעל, ווייז טאמק-
 האַפֿט, דאס געהען לו יעדער זייטע דען פֿרטעס לוייז טויזענד
 עאלען:

חי זעבענדיגער גאטט, ריכטע דען געבייגטען מרענען דאך מויל!
 ווען ער פֿיר לוייז טאגע מן ברוד ביטטעט, זך נעהוע זיין
 ווינעלען אויס געבייגטען הערלעך וואָהן מויל.

אשר זמם גוליו של מצרחה ילאו זמונין ואפטר סנאסך על שירי דוד
 כמו כאשר זמם לעשות לאחיו לפיכך א' הוא פֿערטאָמטען ולפי'

זמירות ליל שבת

וְאֵבִיּוֹן . וְקָבֵל גִּיב וְגַם הַגִּיּוֹן . לִבְבוֹ נִשְׁפָּל : מְזוֹן אֲרוּחָה
 לְיוֹם מְנוּחָה . בְּעֵת יַחְסָר . יוֹחֵן בְּפֶתַח הַגַּב וּבִשְׂדֵה . יֵשֵׁב בְּשֵׂדֶה
 בְּלֵי מַחְסָר . לַחֲמוֹ נִכְפָּל : יוֹם שְׁבִיעֵי בְּמִרוּעֵי . אֲזִי קָשְׁבוּ
 בְּרֵדַת דָּגָן שָׁמַיִם . בְּתַת לֶחֶם יוֹמָיִם . אִישׁ תַּחֲתָיו שָׁבוּ .
 יוֹם שֵׁשֶׁת קוֹדֵשׁ הוּא . אֲשֶׁרֵי הָאִישׁ שׁוֹמְרָהוּ . וְעַל הַיַּיִן
 זָכְרָהוּ . וְאֵל יֵשִׁים אֵל לְבוֹ . הַבָּיִם רָק וְאִין בּוֹ . יִשְׁמַח וַיְהִי
 וְאִם לָוֶה . הַצֹּר יִפְרַע אֶת חוּבוֹ . הַבְּשָׂר יִין וְדָגִים . וְאֵל יַחְסָר

מזון ווינטטע ער נור ברקוד מוין שבת, זך אמסטע זיהטן ברקוד,
 פֿיט מונד פֿלייט לוקמטען, דמחייט דער מוכע דעסן רייכען
 גלייך געטטעלסט זייט.

יום דען מלס דימ היוחליטע טפייזע זיהענן פֿיעל, מונד זיהר
 הירט משה בעפמהל מלועט בלייבע רוהיג מן זיינער טטעלע,
 וויל דמפפעלט מן מן פֿרייטאג געמלונען מויט, מערקטען זימ
 טען דמוחלס דימ גלייכהייט דיזעס רוהעטמגעס.

שם המחבר יהונתן

יום שבת הייל דעסן מון, וועלכער דען שבת קודש בעמבאכטעט,
 מונד בייסן ווילגגענוט (קדוש) זיהן זיינווייהעט, מויט מויך
 דימ בקרזע ריין מונד לעער, געהעט מויך דימ ממהלזייט מוין
 רעכמוג הער, נור מונגעטריבט פֿעללמוין געלעבט, מונזער פֿעל,
 מונזער טוטן בעטעהרט טען דימ לעכע.

הבשר פֿלייט, ווילן מונד פֿיט, ניכטס פֿען דעליקטעסטען זעלן
 דמ מונגעלן, דען ווען דיזע דרייז ניעהמלס פֿעהלען, זך

ז' מויטגערמכט. פֿלבים פֿרעפֿיכלען נחמ' ג': הערה. זי סנלמר
 זומיכות לסון נקזה קאי על ליל שבת וזי סנלמר זלסון זכר הוא על
 היום זי. ועל היין זכרהו כדלרשינן מזכור שם יום השבת לקדשו זכרהו
 על היין. נלמר כלן זכור וללמר להלן זכרו כיון זלנון. זי להלן יין

זמירות ליל שבת

ט

בַּת־עֲנוּגִים. וְאִם שְׁלֹשׁ אֵלֶּה לְפָנָיו צָגִים. זֶה יְהִיָּה שְׁכָרוֹ.
 אֲשֶׁר חָפֵץ בִּיקְרוֹ. יוֹסֵף חֲצָה דָג. וּמִצָּא מַרְגְּלוֹת בְּבִשְׂרוֹ.
 וְאִם שְׁלֹחַן כִּדְת עָרוּף. וּמְלֵאךָ אֵל יַעֲנֶה בְרוּךְ. זֶה יְהִיָּה
 זְמַן אָרוּף. וְאוֹיְבָיו יִהְיוּ כְדוֹמֵן. וּמְלֵאךָ רַע יַעֲנֶה אָמֵן. בְּעַל
 בְּרַחוּ יִסְפָּר שְׁבָחוּ. שְׂמוֹ יַעֲלֶה כְּטוֹב שָׁמֶן: נָשִׁים גְּרוֹת
 תִּדְלִיקָנָה. וְחַק גְּדוֹת תִּחְזִיקָנָה. וְהַחֲלוֹת תִּסְיַקָּנָה. יָגֵן בְּעַדָּן
 זְכוּתָן. יוֹם בֹּא עֵת לִידָתָן. וְאִם לֹא עָבְרוּ וְגִזְרוּ. אֲזִי

קאן דער ערפֿמאָג וויא ביים דעס יוסף מוקיר שבת זיין (דער לויט
 גמרא שבת דף ק"ט) פֿרייטאג טפעט מיינען גרמסען פֿיט מֶפֿעטעטע
 מונד פֿון זיין מיהן מיינען עדעלסטין דען ער פֿיר דריימלעהן
 עילית גמלדעס פֿערקויפֿטע.

וּאִם מֵיזַט דְּעַר טִיט גַעזַעט לַחַעסִיג הַעֲרַגְעִירִיטֵט, זֶה טִפְרִיכֵט
 דְּעַר עֲנַגְעֵל זִיט גַעזַעגֵטעט, זַעבַע פֿעֲרַנְעֵר גִּיקְוִיךְ, דְּעַר בְּזַעַע
 עֲנַגְעֵל מוֹס מִיט ווידערווילען מִיט אָמֵן מֵינִסִּט מִיטוּעֵן, זִיין וְזַב
 הַתְּכוּוּיָן לֹו בְּרִיגֵעֵן, זִינַע פֿיִינדַע זְוֹלֵעֵן דְּעַר עֲרַדַע גִּיִיךְ גַעמַכֵּט
 ווערדען מונד זיין קוֹל ווירד וויא ריכענדעס זְוֵהֵל זיך פֿערברייטען.
 נָשִׁים דִיט פֿרוֹיעֵן דִיט דִינַע בַעלִיכֵטוֹג, דַּחַז גַעזַעטן דְּעַר עֲנַט
 פֿעֲרַנְעֵג, מונד חלות לֹו בַמַּקְעֵן בַעמְבַכֵּטעֵן, ווען דִיט לִיט
 זִיהַרַעֵר עֲנַט בִּידוֹג קַמְחֵט, ווירד זִיהַנַעֵן דִיזַע פֿרַמְחִיגִיקִיט
 בִיחֵטטַעֵהֵן, וויר זִיט זיך ווערנען זִיעֵטעֵן, דַּחַט זִיט זִיכֵט עֲנַט
 בִינדַעֵן ווערדען.

אך כאן על היין. עילית זיין וויין טאפֿפֿער. ואם לזה וכן אמרו לוו
 עלי ואני סורע ונהי שאמרו עסה שנתך חול ואל תלטרך לזכיות לא אמרו
 רק צניי שאין לו משכנות ולריך לעול מן כלדקס. וצגמ' צלס דף ט"ז ע"א
 צתוס' ד"ס כל מזונותיו משמע שמומכים על חכלו משמנים ושמו עמחקים
 צחמני' סימן ס'. יענה ברוך עיין שבת קי"ט ע"ג סנותנין להמחלל
 צע"ס ואומר ויכולו שני מלאכים ללוותו אחד רע ואחד טוב.

זמירות ליל שבת

קְרוּבָה לִידָתָן: תָּנוּ שִׁבְחָ וְשִׁירָה. לְאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת בְּרָא.
 וְלָנוּ בּוֹ נָתַן תּוֹרָה. קָרָא לְמֹשֶׁה מִתְּנָה. בְּבֵית גְּנֹזֵי הָיָא
 טְמוּנָה. לֵךְ יֵאָתֶה וְקַח אוֹתָהּ. תִּנְהַל לְעֵדֶת מִי מְנָה: נִפְשׁ
 כִּי נִאֲנָחָה. בָּא שִׁבְתָּ בָּא מְנוּחָה. גִּיל וְשִׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה.
 בְּרַכּוּ וְקִדְשׁוּ בְּמִן. מְלַרְדֵּת לְעַם לֹא אֱלֻמֵּן. וְהַשְׁבַּת נִפְשׁ
 מְשִׁיבַת. בְּפִיסַת בְּרַ אֲשֶׁר טָמֵן: חֲקוּתִיָּה בְּמָרָה. נִצְטוּוּ
 בְּאַזְהָרָה. בְּהַרְרִים בְּשַׁעְרָה. תְּלוּיִם הַלְכוּתִיָּהּ. שׁוּמְרֵי

תנו גיבט זקב מונד דמוק דעס מוונעכטיגען, דער דען שבת-טאג
 ערטוין, אן וועלכען טאג ער מוזי מויך דיז תורה גאב. ער
 ריען נאך סערהער דען משה לו זיך מונד ספראך משה! זין
 זיינען טעטלען זייט זיין גוטעס געטענק (נעמויך שבת)
 ניט עס הין, דען דיר ליעוט עס, מונד ערטהיינע עס דעס גע-
 זיבטען סעקע.

נפש זוען דיז סערהקהן מויך סעך סמוגען זייכלעט, זייט מנקונעט
 שבת קאטט ערהעלונג מונד רוחע, ווקנע, סריידע מונד
 מונטערהמלונג, טען בייסן מן הזמ ער זיהן סערהמזיס געזעגעט
 מונד געהייליגט, דז דער מן אן שבת ניכט הערמב סיעל, אן ער-
 קוויקט דער שבת יעדען, זייט דען סערהער זיינגעטטעלונטען
 טפיינע-סטיקען.

חוקותיה דיז שבת-געזעטלע זינד טען לו מרה זייט טטרענגע ער-
 טהיילט, ווילז בערגע אן הזרען הענגענד גלייכען יענע

חוקותיה במרה עיין צפי' כס"י על פסוק סס סס לו חוק ונספט צפ'
 צלח סמלות סצת כחה צורה.

כהררים בשערה תלוים הלכות' עיין מגיגה פק ח' נסכה ח' הלכות
 סצת מגיגות מעילות סס סס כהכרים תלוים צסערה פירוש
 סרע"צ יס צהן הלכות סהן תלויות צרמו צנקרל מועט כהר תלוז צסערת
 סכאס.

זמירות ליל שבת

מְצוֹתֶיהָ. יִנְחָלוּ לַיּוֹם שְׂבָלוּ שֶׁבֶת בְּצַבְאוֹתֶיהָ: זֶה הָאוֹת
 אֲשֶׁר שָׁם אֵל. בֵּינוּ וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּבְשִׁבְעֵי אֲשֶׁר הוּאֵל.
 סַמְבַטְיוֹן הַנְּהָר. שְׂבָבֵל יוֹם רָץ וְנִמְהָר. יוֹכִיחַ בּוֹ מְנוּחַ.

רעגען (ד. ה. וועניג טרייטליכעס אונד פֿיעל ווינדליכעס) ווער
 אלע דיזע געבטטע גענויז אויפניוהט, דעס ווירד דער פֿען-
 קאמפֿענישט שבת-טאג וויט זיינעס אונאויסטרעכליכען הייל אלס
 ערבגוט טהיילהמפֿט ווערדען.

צבאותיה לשון חרץ הכזי לניחל י"ח צלל כזי ממלכו' יסעי' י"ג.

זה האות דיזעס דיענע לוס לייכען לוויטען גמטט אונד דען קינדען
 ישראל, דאס ער דיזען זיבענטען אונגעטרענעט האט, סמבטיון
 דער טערקאס דער אלע טאג טטירמיטען לויף האט, אונד אס
 שבת רואיג געהעט, בעווייזעט דיז רואע דיזעס טאגעס, דען
 טאממען פֿראגעס אלס ומגיטע קינסטלער פֿדער טאממענע-
 טאממען קמסט דאס פֿען-גענדען בעווייז ברינגען, דאס זיז אן שבת
 קיינען טאממען הערויפֿבעטאממען קאממען, זאמלונד דיז וויסטען
 דער יהודים דען שבת וויט זייהרען געזענגען אויפֿגעקומען האבען,
 געלינגעט עס יענען קינסטלערן ניכט וועדער וויט זייהרען האהען
 נאך נידען טאממען זיינען טאממען אויפֿלוברינגען. אויך דיז
 קאממענע דער זיז גיהנם פֿערמורטהיילטען, האממען וויט זייה-
 כה

ובשביעי ויט ה"ח ידיעה היסט אן דיזעס זיבענטען. דער פֿער-
 פֿאסטער בעליהט זיך אויף גמל סכהדכיך דף ס"ה ע"ג
 ווי' ל' עקינא דען טורנוטרווסט אויף זיינער פֿראגע וויט קאממען
 זייהר וויסטען, וועלכען טאג גמטט גערוהעט האט? פֿען סמבטיון
 פֿען רויכענדען גראב זיינעס פֿאסטערס אונד פֿען טאממענעטאממען
 אוב, דאס יענע אן אונזערן שבת אויך לור טאממען פֿען קבלת
 שבת רואען, בעווייזע גאב.

זמירות ליל שבת

תָּשִׁיב לְמִין אֲשֶׁר שׂוֹאֵל: קוֹלֵי קוֹלוֹת יִהְדָּלוּן. בְּעַת שִׁירֵי
יִהְדָּלוּן. כִּי כַּשֵּׁל הֵם יִזְלוּן. וְאֵל יִשְׁיגוּ גְבוּלֵי. בְּאוֹרַח שִׁיר
נִפְל חֶבְלֵי. הַתְּקוּשָׁשׁוּ וְאֵל תִּשְׁמָשׁוּ בְּנֶגֶד שִׁיר שְׁפָרָה לִי:

גמג דעם שבת=מבענדט מוין, ביז ס'תוברמכטען געזענגען מ'ז
לכה דודי מונד מזמור שיר ליום השבת, דיזע געזענגע זינד הייל=
ברינגענד מ'ז דער טהוימ, דמזיט זיין גרונדטלין קדער גרעכל=
סטיין ניכט פֿערטמבען ווערדען ז'זון ד. ה. דאס זמן ניכט מוין
זיינען אנדערן טאג זיך פֿערזעטלע, דמהער בעלעהרט מונד
זיבערלייגט זיך, דמט זיהר זיט נחמזהען דער זיעדער קיינען
אנדערן טאג וועהען קמנעט. דען דיז קמנע דעם שיר לעזט
נור זיך, ד. ה. זיין שבת בעווייזט דורך מביגע פֿערענדערונג
זיטעלסט דען שירים, דמט, דמ גמטט גערוהעט המט זון זיינען
מונד ניכט זון זיינען אנדערן טאגע.

קולי קולות דמט ז'מזקה'ן ביז אובות מ'ז ביז תחית המתים קולות
זינד, זיזט זין חלק ל"ז מ'ז קל ומזמור מרחם שמכניסין זו נחשאי
ומזליחין ממנו בקולי קולות מקום שמכניסין זו זקולי קולות מכל סכן
שמזליחין ממנו בקולי קולות זקלעהרט. מוין זין יסעי' ק' ח' ס' י"ט
הייסט עם המלפפים והמזגים ביז אזות וידעונים.

בעת שירי יגדלון ווען דער גראסטע טהייל דער יודים מקבל טבת
מיט לכה דודי מונד מזמור סיר ליום הסבת געוועזען, רוהען דיז

דרייז מ'ז בעווייז דמט דער טאפֿפֿער זון דיזען טאג גערוהט המט.
כי כשל הם יזלון בעליהט זיך מוין דיז שירים מ'ז מזל כטל אמתי
מוין סמבזון זיינעט וויזעט מוין דמז אנדערע.

ואל ישיגו גבולי וכו' דער פֿערפֿאסער רעדעט זון דער טטעזע
פֿען שבת נעמ'ן דמט זמן דען בעטטיזטען שבת בראשית
ניכט מסיג גבול (מ'ז יענע טזיזע פֿראגע זיטעט) זיין קמן,
מז'יין זמנע ז'גמר זיטן מ'ז יודס נעהען מביגע ווקרטע פֿיר
זייגענעט זמב דמט זיינע שירים מוכפֿערגזיינ'ן ווערען.

יְהִי רַבּוֹן עֲלֵם וְעֹלְמַיָּא . אֲנִי הוּא מְלָכָא מְלָךְ מְלַכְיָא : עוֹבֵד
 גְבוּרְתֵךְ וְתַמְהֵיָא . שְׁפִיר קְדָמְךָ לְהַחֲוִיָּא : יְהִי רַבּוֹן
 שְׁבַחֲחִין אֲסִידֵךְ צִפְרָא וְרַמְשָׁא . לָךְ אֵלְהָא קַדִּישָׁא . דִּי בְרָא
 כָּל בְּשָׂא . עִירִין קַדִּישִׁין וּבְנֵי אֲנָשָׁא . חַיִּית בְּרָא וְעוֹפֵי
 שְׂמַיָּא : יְהִי רַבּוֹן

רְבַרְבִּין עוֹבְדֵךְ וְתַקִּיפִין . מְכִידֵךְ רַמְיָא . וְזַקִּיף בְּפִיפִין . לוֹ
 יְחִיָּה גְבַר שְׁגִין אֲלָפִין . לָא יִיעוֹל גְבוּרְתֵךְ בְּחוּשְׁבְּנֵיָא :
 אֵלְהָא דִּילִיָּה יָקָר וְרַבּוּתָא . פְּרוֹק ית עֲנָךְ מְפּוּם אֲרִיּוּתָא .
 וְאַפְּקֵי ית עֲמִךְ מִנּוּ גְלוּתָא . עֲמִךְ דִּי בְּחַרְתָּ מִכָּל אֲמִיָּא :

יה רבון גחטט, הערר דער וועלט, דיר ליעהט דאז געטטענדניס,
 דאס דאז רעגירסט, מונד קאניג דער קאניגע ביזט. לייגע דיר
 היט דיינער גרעסטע, היט דיינען וואונדערנארקען.

שבחין דיר הייליגער גחטט פרייזע מיך פֿריה מונד זבענד, דאז
 טופסט מולע זעלנען, ענגעל מונד מענטשען, טהירע מונד
 געפֿליגעל.

רברבין דיינע טהמטען זינד הייטטערהאפט מונד מעכטיג, דאז
 בייגסט דיח טטקאלען, ערהעבסט דיח געבייגטען, לעבטע
 מיינער מין דיח טויזער פֿען ימהרען, ער ווירד דענקטך דיינע
 גרעסטע ניכט בערעכנען קאננען.

אלהא הערר דער ומכט מונד גרעסטע! ניט דין ערוועהלטעס
 פֿעק מויס דעכן געפענגניסטע, עט מויזט דאז פֿעק
 וועלכעס דאז פֿען מולען פֿעקען דיר ערוועהלט המסט.

חבלי פֿען חבל הגורל ווייל היטטעלסט דען קבלת שבת שירים
 היינע מויפנמהע בעטטיהוט ווירד.
 התקושו פֿען סתקושו וקושו ומלשו ולמוכיס נסעך יקושו.

זמירות ליל שבת

למקדשך תוב ולקודש קודשין. אתר די ביה יחדון רוחין
ונפשין. ויזמרון לך שירין ורחשין. בירושלם קרתא
דשופרא: יה רבון

צור משלו אכלנו ברכו אמוני. שבענו והותרנו כדבר
י: הון את עולמו רוענו אבינו. אכלנו את לחמו ויינו
שתינו. על בן נודה לשמו ונהללו בפניו. אמרנו ועגינו
אין קדוש ביי: צור בשיר וקול תודה נברך לאלהינו. על
ארץ חמדה טובה שהנחיל לאבותינו. מזון וצידה השביע
לנפשנו. חסדו גבר עלינו ואמת י: צור רחם בחסדך על

למקדשך קעהרע לוריק לונ הייגטחוס, לונ מווערהייגטען,
לור טטארט וון זיך קערפער מונד גייסט ערגטלעט,
דאס זיז ומכגעזענגע מאטטיממען מין דער טעהענן טטארט מין
ירושלים:

צור דער פֿעל, פֿען דען זייגען געטפייזעט, געזעטטיגעט מונד
זיבערגעלמסטען ומזט מונד טרייך דחנק טפרעכען נאך דעס
בעפעהן גחטטעס.

הון מונזער הקרט, מונזער פֿאטער, דער זיינע געטפֿעס טפייזעט,
פֿען דעסטען ברך געגעסטען, זיינען וויין געטרונקען, דמהער
ומבען וויר זיינען נאמען, פרייען מיהן מונד טפרעכען מיט פֿעללעסן
מונדע, קיינער הייגער מוט דוט!

בשיר זאגט הקהען דחנק מיט געזאנג, חב דעז געליכטען גוטען
למדעס, דאז ער מונזערען עלטערן לוגעטהילט המטטע.
מיט לעהרוג מונד מונדפֿערמטה מויט בעזקנדערער גמדע פֿער-
זקרגטע מונד דער טרייע גחטט.

רחם דאס דאז דייך ערבמרטעסט דיינעס פֿעללעס, וועגען ציון
דיינער העררליכען רעזידענק, וועגען דעס בעריהמטען הויזעס,

עֲמָדָה צוֹרְנֵנוּ. עַל צִיּוֹן מְשֻׁבֵּן כְּבוֹדָךְ. זְבוּל בַּיִת תְּפָאֵרֵתֵנוּ.
 בֶּן דָּוִד עֲבָדָךְ יָבֹא וַיִּגְאֹלֵנוּ. רוּחַ אֲפִינֵנוּ מְשִׁיחַ יי: צוּר יִפְנֶה
 הַמִּקְדָּשׁ עִיר צִיּוֹן תְּמִילָא. וְשֵׁם גָּשִׁיר שִׁיר חֲדָשׁ וּבִרְנָנָה
 נַעֲלָה. הִרְחֵמֵן הַנִּקְדָּשׁ יִתְפָּרֵךְ וַיִּתְעַלָּה. עַל כּוֹס ייִן מְלֵא
 כְּבָרֶבֶת יי: צוּר

זמירות ליום שבת

בְּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם יוֹם: יַעֲמֵם לָנוּ יֵשַׁע וּפְדִיּוֹם. וּבְשֵׁמוֹ
 נְגִיל כָּל הַיּוֹם. וּבִישׁוּעָתוֹ נָרִים רֵאשׁ עֲלִיּוֹן. כִּי הוּא מְעוֹז

דיינער הערבערגע, למססע דוד'ס זקהן קטומען אונזערן ערוֹתֵנּוּ, אונזער הערלעכטס אונזער זינט דער געזאָלטע געטטעס.
 יבנה דאָס דער טעמפל ערבויעט, ציּוֹן סֵתָן מענטשן וויעדער
 וויזאָלע, ווּק וויר כיינען געזאנג אנטטיממען ווּקוֹלען, מיט יובעל
 הינאוין לייעהן. דער געהייליגטע ערבמרוֹגטֵנּוּ זייט ביים
 דיזען סֵתָנּוּ בעכער קראַפֵּט זיינעט ערטהיילטען זעגענס האַפֵּט־
 געלֵבט אונד געפרייען.

שם המחבר שמעון בר יצחק וכו' רצונו שמעון הגדול שעסה כנס
 וכנס פיוטים ויקד זה הזמר למת שיר ושנח להסִיִּת על סכולאנו ממלכים
 ומצב ועוד ידו נטוי' עלינו להלילנו מזין המלכות:

ברוך ה' געלֵבט זינט געטט פיר זיינען טעגליכען בייטמאנד,
 ער בעלמדעט אונז מיט הילֵפֵע, מיט ערוֹתֵנוּ, מיטטעלסט

ברוך ה' יום יום זיהע גמלא זכות דך מ' ע"א, וכי ציוס מצרכין אמת
 כלילס אין מצרכים אמת? אלא כל יום חן לו מעין זכותיו ופירש"י
 צטת מעין צטת צי"ע מעין י"ט. דמהער זינט אויך מעין הצרכים אין
 מנן אמת ניכט סֵתָן קוועלע זאָנדערן סֵתָן גלייכים אַלס ועינו כעין

זמירות ליום השבת

לְדָל וּמַחֶסֶה לְאָבִיוֹן . שְׁבִמְיִי יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל עֲדוֹת . בְּצַרְתָּם לֹא
 צָר . בְּסִבְלוֹת וּבַעֲבֹדוֹת . בְּלִבְנֵת הַסְּפִיר . הָרָאם עֲזוֹ יְדִידוֹת .
 וְנִגְלָה לְהַעֲלוֹתָם מֵעֹמֶק בּוֹר וְדוֹת . בִּי עַם יִי הַחֶסֶד וְהַרְפָּה
 עִמּוֹ פְדוֹת : מֵהַיָּקָר חֶסְדּוֹ בְּצִלּוֹ לְגֹנְנֵמוֹ . בְּנִלּוֹת בְּבִלְהָ

זיינעט נאמענט הייליגע פֿרייען וויכ מוזי יעדען טאג, דען ער מיזט
 דעס מרמען בורג מונד טוטן דען דירעטיגען .

שבמי יה דער פֿערפֿאסטער זעטלט פֿערמויס, דאט נור דאן דער
 ביימטמנד לֹא האָפֿען מיזט, ווען דיא טטעמע דיא
 קייטהייט בעמבמכטען מֹאט דיא עלטערן זין מצרים, מויל וועלכע
 דער הייליגע נאמען בעלייגעט מוזהחנכי הפלאי (ווע דיא זייגענען
 נאמען הנוך מונד פֿלוא מיט דעסן הייליגען נאמען יו"ד מונד ה"א
 מֹאט לייגע זייגעטמאטעט זינד) דאט זיא מוילע זיך נאך מיהרען
 מיהען מיחס זיין קאָנען .

בצרתם דמהער מיזט מיהר זיין זייד .

בסבלות דען מֹאט מצרים סטרענגע מיט מיהען מרבייטעטען
 לייגעט ער זיינע זיעבע מונד ערטיען, זיא מויל דעסמען
 געוואלט הערמויס לֹא ברייגען, דען בייא גאָטט טטעהט פֿיעל גמאדע

הזולת קֹדער והנגע עמד צעניו, מונזער דחנק לֹא זיינען נאמען זקל
 זיך נאך דען זעגען יעדעס טאגעס געטמאטען, ווען מיזט מויל
 עטוואס פֿאָן פֿיעל, מֹאט מנג אצות הייסט צרכה אחת ווען טבע, על
 כעמי' הייסט צרכה אחת ווען טלס :

בלבנת הספיר לֹאן מונדענקען מיהרער זעהן - מונד לייגען מרבייט
 זיעט זיך גאָטט צ"ה זיינען ספיר לייגען פֿערלעגען .

בריחים מיזט פֿאָן משושין רודערן מֹאט והודתי צרימים כולם יסעי'
 ע"ג מויל פֿאָן וצרימי צול גדע תהילים פֿאָן פֿעטעוון .

מאזני מורדיו זיינע קביגע ערקלערונג זויט דניאל ס' פ' ז' מונד
 מיקוני טבת סידוכים הייסט עס מאזני מורדיו גאָטט

שֶׁלַח לְמַעֲגִימוֹ. לְהוֹרִיד בְּרִיחִים נִמְנָה בִּינִימוֹ. וַיִּתְּנֶם לְרַחֲמִים
 לְפָנַי שׁוֹבִימוֹ. כִּי לֹא יִשׁוּשׁ יי אֶת־עַמּוֹ בְּעִבּוֹר הַגְּדוֹל שָׁמוֹ:
 עֵילָם שָׁת כֶּסֶאֹו לְהַצִּיל יְדִידוֹ. לְהַעֲבִיר מִשָּׁם מֵאֲזֵנֵי מוֹרְדָיו.
 מִעִבּוֹר בְּשֶׁלַח פָּדָה אֶת עֶבְדָיו. קָרַן לְעַמּוֹ יָרִים תְּהַלֵּה לְכָל
 חֲסִידָיו. כִּי אִם הוֹנָה וְרַחֲם בְּרַחֲמָיו וּכְרוֹב חֲסִידָיו: וַיִּצְפִּיר
 הָעֵזִים הַגְּדִיל עֲצוּמָיו. וְגַם חָזוֹת אֲרָבַע עָלוּ לְמִרוֹמָיו. וּבִלְבָם
 דִּמּוּ לְהַשְׁחִית אֶת רַחֲמָיו. עַל יְדֵי כַּהֲנִיו מִגֵּר מִתְקוֹמָמָיו.
 חֲסִידֵי יי כִּי לֹא תִמְנּוּ כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו: גִּסְגַּרְתִּי לְאֲדוֹם בְּיַד
 רְעֵי מִדְּבֵי. שֶׁכָּכֵל יוֹם מִמְּלֵאִים כְּרַסִּם מֵעַדְנֵי. עֲזַרְתִּי עִמִּי

מונד ערלונג. מויך מולט זיט נאך בבל היטטעלזט טיעפען זיין
 גלות היט פעסטעלן קומען, זיעט זיך דיט מולומכט הערמב זיהנען
 מויך דערט (דורך חנני מישאל ועזרי) גונסט לו פערטמפעען,
 דען זיינעט נאמענט ווילען פערלמסטעט ער זיט ניעמולט (עס
 הייטט ברוך ה' אלהי ישראל).

עילם מויך לו עילם מדרער פרם זעטלעט ער זיינען טרעהן, זיינען
 געליעבטען לו העלפען, ווה ער מויך דיט הקרנער פען דען
 מהרען דעס טטמסטענדען ווידערט (וועלכע מויך פרם מונד מדי
 זיין דניאל ה' בעליהונג המבען) וועגטמפעטע. ער רעטטעטע זיט
 פען המן'ט טווערט, מונד גמב מרדכי דמו הקמן, נעמליך דיט מבי-

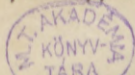
ז"ס זיעט זיך הערמב מוסן זיין פעלוק פעך המן'ט טווערט לו
 רעטטען, מונד זיעט פען דען צפיר העזים דיט הקרנער דעס
 ווידערט דיט לוויטען דען מהרען זינד וועגנעהמען, מוליון זיין
 מנדעךן טידוריסן הייטט עס מאזני פען געוויכט, מויך מעוזני פען
 פעטטונגען המבען קיינע פעסטע נאך געוויכט, מונד פערגוייכען
 זיך וועדער היט דען מנדעךן רעטטונגען מכל ישראל דיט דער
 פערפעמסטער זיין זיינען זמר מנפיהרט.

זמירות ליום השבת

לְסִמּוֹךְ אֶת אֲדָנִי. וְלֹא נִשְׁתַּנִּי כָּל יְמֵי עַדְנִי. כִּי לֹא יִזְנַח
 לְעוֹלָם יי: כְּבֹאוֹ מֵאֲדוֹם חֲמוּץ בְּגָדִים. זָבַח לוֹ בְּבִצְרָה
 וְטָבַח לוֹ בְּבֹגְדִים. וַיִּזְזוּ נִצְחָם מִלְּבוּשָׁיו לְהֶאֱדִים. כְּבֹחוֹ
 הַגָּדוֹל יִבְצֹר רוּחַ נְגִידִים. הִגָּה בְּרוּחוֹ הַקָּשָׁה בְּיוֹם קָדִים:
 רְאוּתוֹ כִּי כֵן הָאֲדוּמֵי הָעוֹצֵר. יִחְשׁוּב לוֹ בְּבִצְרָה תִקְלוֹט
 כְּבִצָּר. וּמִלֵּאדָּךְ כְּאֲדָם בְּתוֹכָהּ יִנְצָר. וּמִיִּיד פִּשְׁוֹגֵג בְּמִקְלָט
 יַעֲצֹר. אֲהָבֵי אֶת יי כָּל חֲסִידָיו אֲמוּנִים נוֹצֵר. יִצְוֶה צִוֵּר
 חֲסִדוֹ קַהְלוֹתָיו לְקַבֵּץ. מֵאֲרַבַּע רוּחוֹת עֲדָיו לְהַקְבִּץ. וּבְחֹר
 מְרוֹם הָרִים אוֹתְנֵנוּ לְהַרְבִּץ. וְאֲתַנּוּ יָשׁוּב גְּדָחִים קוֹבֵץ. יָשׁוּב
 לֹא נֶאֱמַר כִּי אִם וְשָׁב וְקַבֵּץ: בְּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר טוֹב
 גְּמָלָנוּ. בְּרַחֲמָיו וּכְרוֹב חֲסִידָיו הַגָּדִיל לָנוּ. אֱלֹהֵי וְכֹאֱלֵה יוֹסֵף
 עֲמָנוּ לְהַגְדִּיל שְׁמוֹ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ:

גענוחווענע העררטמעט המן'ס, יעדעס פֿרעווע הערן מוינט מיט
 דאנק ערפֿילונט דאס יענע טרויער זיין רעטטונג זיך פֿערקעהרטע.
 וצפיר העזים מויד דער יון־קאָניג וואר גרעס מונד מעכטיג (וועלכער
 זיין רייך מונטער פֿיער זעהען פֿערטהיילטע) וועלכע זיין
 פֿיער זעט היילונגען זיין זונד בעקריעגטען, מוויין זאָס זיט ירושלים
 בערייטט טען ערמבערט האטטען, זיעט ער דיזעלבען דורך כהני
 חשמונאי בעזיעגען, מויד זיין אדום טטעהעט ער זיך ביים, מיט
 זיינער גמאדע העלט ער דען לערן דער העכרען מיטטער פֿען זיך
 פֿערן.

יצוה דאן ווען עס זייהט געפֿעלונג זיין ווירד דורך גמאדע זיינע לער־
 סטרייטען פֿען מווען פֿיער טהיילען דער וועלט לזיך לו
 ברינגען אן הוֹכְסֵטען בערג זיט לו זאגען. דאן ערטט קעהרט
 דער זאמאלער דער פֿערטטעטענען מיט מוני לזיך, דען עס
 טטעהט ניכט ביים דער לזיקקעהר זיין דער תורה ישיב זאנדערן

ברוך הוא אלהינו שבראנו לכבודו. להללו ולשבחו ולספר
 הודו. מפל אום גבר עלינו חסדו. לכן בכל לב ובכל נפש
 ובכל מאודו. נמליכו ונניחדו: שהשלום שלו ישים עלינו
 ברכה ושלום. משמאל ומימין על ישראל שלום. הרחמן
 הוא יברך את עמו בשלום. ויזפו לראות בגנים ובגי בגנים.
 עוסקים בתורה ובמצות על ישראל שלום. יועץ אל גבור
 אבי עד שר שלום:

ברוך אל עליון אשר נתן מנוחה. לנפשינו פדיום משאת
 באנחה. והוא ידרוש לציון עיר הנבחה. עדאנה תוגיון
 נפש נאנחה. השומר שבת הבן עם הבת. לאל ירצו כמנחה

ושב וקבץ. התכבד ומבט מיזט דער מוזהעכטיגע דער מוזה גמודע
 מונד גוטע ערלייגט, זאלע מונד דער גויליכען המט מונד ווירד ער
 מוזה לייגען, דמייט וויר זיינען מוזהעכטיג גרמטען נחמען, דער
 מויל מוזה רוהט, בעקמט ומעכען מונד עתן זיינעטן זמב ערלעהלען,
 ווילען דמזער מוזה עתן גמלעטן הערלען, עתן גמלער זעעלע
 מונד עערהמגען עערהמגען מונד עערהערליכען, דמט דער
 עריעדליבענדע מוזה עערהער עריעד מונד זעגען געבע, דמט וויר
 ערלעבען ומגען קינדער מונד ענקעל דימ תורה מונד מצות בע-
 קמכטען אמין.

שם המחבר ברוך חוק

ברוך געלמבט זיימ דער התכגיטיגע גמטט, דער מוזה דיגע רוהע
 געטענקט המט, וויל עתן קומער מונד למטט וויר מוזה ענט-
 המוטען, טענקע מויל דער טטמרט ציון טרמטט, וויר למגע זמול
 דימ מונטרמטליכע נחך מין טרויער זיין.

השומר ווער שבת בעמבמכטעט זמטט זקחן מונד טמכטער, מיזט
 בימ גמטט מוט מויל טפייזעמפעער מוילגעמממען עט"ה
 ולס מנחה על כמחמת ויקרא ו' גם לוי צימח מנחת עני:

זמירות ליום השבת

על מחבת: רוכב בְּעֲרֹבוֹת. מֶלֶךְ עוֹלָמִים. אֶת עַמּוֹ לְשִׁבוֹת.
אֲזַן בְּנִעְיָמִים. בְּמֵאֲכָלֵי עֲרֹבוֹת. בְּמִיָּנֵי מַטְעָמִים. בְּמִלְבוּשֵׁי
כְבוֹד זָבַח מְשַׁפְּחָה: הַשּׁוֹמֵר וְאֲשֶׁרֵי כָּל חוֹבֵי לֶתְשׁוּלוּמֵי כֶּסֶף.
מֵאֵת כָּל סוּכָה. שׁוֹכֵן בְּעֶרְפֶּל. גִּחְלָה לוֹ יְזָבֵה בְּהָר וּבְשָׂפֵל.
גִּחְלָה וּמְנוּחָה בְּשִׁמְשׁ לוֹ זְרָחָה: הַשּׁוֹמֵר כָּל שׁוֹמֵר שִׁבְתָּ בְּדַת
מִחֲלָלוֹ. הֵן הַכֶּשֶׁר חֲבַת קוֹדֵשׁ גִּזְרָלוֹ. וְאִם יֵצֵא חוֹבֵת הַיּוֹם
אֲשֶׁרֵי לוֹ. אֵל אֵל אֲדוֹן מִחֲלָלוֹ. מִנְחָה הִיא שְׁלוּחָה: הַשּׁוֹמֵר

רוכב דער הימלישע וועלטען־קעניג, מלך ער זיינעט געווענטען
סען דען רוהעטאג גאט, געבט ער לוגלייך זעהן מלך זיין
עלוינענעסט זיין עהרענקלידערן, גוטער קעסט נעבסט דעלי-
קאטעסען מוילונעהען.

ואשרי מונד הייל דענען דיז מויל דעפעעלטען זעהן דען
מלכותענדען העפעען, דאס זעהען זיין מונדערגעלעטע
ערבע נאך יעקב'ס זעגען זיין עבענען מונד געברענגען לוקאטען ווירד.
כל ווער שבת בעהבאכטעט, סעך ענטווייהען זיך היטעט, מיזט
סעךרערייטעט זיין דאז הייליגהאט מיט העפערגאבען לו
קאטען (מז: דער נביא ישעי' זאגטע ק"ח: כל שומר שבת ממלכו
וכצלותם א הכ קדשי ושנחתים צדית תפלתי עולותיהם וכו') הייל זעהן!
האט ער דיזע טאגעס־טויליגקייט זיבערסטאנדען, מיזט ער
מלכדיגט מלך זיין ספייגעפעער מוילגעקאטען.

במאכלי ערבות זיין נאמי' סימן ח' טעעהט אכלו מסמנים ושמו ממחקים
וכו' כי קדוש היום לאדוניכם, דא שבת מווען סעסטאטאגען
סעראויט געזעלט מיזט דעהער מיזט דאז סעלומויל זעבען מלך
צמלזומי כזור וועלכעס סען ולקדוש ה' מכוזד זיין ישעי' הערגעלייטעט
ווירד זון הכמונים. כשמש לו זרחה ביז יעקב טעעהט ומזכר לו

זמירות ליום השבת

טו

הַמִּפְתַּח הַיָּמִים קָרָאוּ אֵלַי צוּר . וְאֲשֶׁרִי לַתְּמִימִים . אִם יִהְיֶה
 גְּצוּר . כִּתֹּר הַלְּוָמִים עַל רֹאשׁוֹ יְצוּר . צוּר הָעוֹלָמִים . רִחוּז
 בָּם גְּחָה : הַשּׁוֹמֵר זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ . קָרְנוּ בִּי
 גְבַהֵה . גִּזֹּר עַל רֹאשׁוֹ . עַל בֶּן יִתְּן הָאָדָם לְגַבְשׁוֹ . עוֹנֵג וְגַם
 שְׂמֻחָה . בָּהֶם לְמִשְׁחָה : הַשּׁוֹמֵר קוֹדֵשׁ הִיא לָכֶם שִׁפְרָת
 הַמְּלָכָה . אֵל תּוֹדֶה בְּתִיכֶם לְהַגִּיחַ בְּרָכָה . בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם .
 לֹא תַעֲשׂוּ מְלָאכָה . בְּנִיכֶם וּבְנֹוֹתֵיכֶם . עֶבֶד וְגַם שִׁפְחָה . הַשּׁוֹמֵר
 יוֹם זֶה מְכַבֵּד מִכָּל יָמִים . בִּי בּוֹ שַׁבַּת צוּר עוֹלָמִים . שֵׁשֶׁת
 יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָתְךָ . וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי לְאַלְהֵיךָ . שַׁבַּת לֹא

חמדת הימים דער טאָפֿעֿער נאָנטע שבת דיא וואָס דער טאָג
 (ווייל דאָ וואָרט ויכל מונד ויכולו מורך פֿון וואָס מיינט מ'אָס
 כלו כליות) הייל דען פֿאַרמאָנען דיא מיהן בעהערליגען . ס'מאָסענדע
 קאָנען קאָממען מויל מ'הערען הייפֿטערן, יאָ מאָבען בייסן טאָפֿעֿער
 וואָהאָגעמאָנען .

זכור זייטט מ'אָז מ'אינגעדענק שבת פֿאַרלוליהען, דאָ דיא קאָנען,
 דיא העררמאָסט דעס זעלבען יאָ הָתָך ווירד, דאָהער זעבעט
 פֿאַרמאָסט פֿאַרמאָנען מונד פֿערגאָסט וועגען דען פֿאַרליגליכען זאָל=
 בונגסרעכט .

קודש דיזער קאָנטיגליכע טאָג זייט מ'ייך הייליג, ווען מ'הער דען הייליג
 זעגען וויכטעט, מ'אָנען מ'ייערען וואָהפֿאַטלען זאָל
 וועדער פֿאַרמ'ייערען זאָהנען מונד טאָכטערן, נאָך פֿאַר טאָלמ'אָל פֿאַרדער
 טאָלמ'אָנען מ'רבייט פֿערכריכטעט ווערדען :

שם החבר ישראל

יום זה דיזער טאָג פֿאַרמאָנען טאָגען הַתְּכַנְנֵהוּ, דען מ'אָ דעמאָ
 זעלבען רוהטע דער טאָפֿעֿער דער גאָנלען וועלט :

ס'מאָס מ'אָרד מ'אָ ס'מאָ קי"ח ע"ח אר"י כל סענעג אָס ס'מאָס מ'אָרד לו נחלה
 צלי מ'אָרד ס'מאָרד וס'מאָרד נחלה יעקב אָרד ע"ס .

זמירות ליום השבת

תַּעֲשֶׂה בּוֹ מְלֶאכֶה. כִּי כָל עֲשֵׂה שֵׁשֶׁת יָמִים. יוֹם זֶה רֵאשׁוֹן
הוּא לְמִקְרָאֵי קוֹדֶשׁ. יוֹם שַׁבְּתוֹן יוֹם שַׁבַּת קוֹדֶשׁ. עַל כֵּן כָּל
אִישׁ בְּיָמָיו יִקְדָּשׁ. עַל שְׁתֵּי לֶחֶם יִבְצְעוּ תַּמִּימִים: יוֹם זֶה אֲכֹל
מִשְׁמָנִים שְׁתֵּה מִמֶּתְקִים. כִּי אֵל יִתֵּן לְכָל בּוֹ דְּבָקִים. בְּגֹד
לְלִבּוֹשׁ לֶחֶם חֻקִּים. בָּשָׂר וְדָגִים וְכָל מִטְעָמִים: יוֹם זֶה לֹא
תִּחַסֵּר כֹּל בּוֹ וְאִכְלָתָּ. וְשָׁבַעְתָּ וּבִרְכָתָּ. אֶת־יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר
אָהַבְתָּ. כִּי בִרְכָךָ מָכַל הָעַמִּים: יוֹם זֶה הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים

ששת זעבט טאגע קאנסט דא דיינע זרבייט פֿענרליכטען, דען
זיעבענטען זבער זאט דא דיינען גאטט ווידען:
ראשון פֿער זאנען הייליגען זויטרוֹפֿונגען זונד פֿייערטזאגען ווירד
ער זאט דער ערטטע זאנערקאנט, זאט דער פֿערליגליכסטע
ווירד ער יום שבתון יום שבת קודש זין דער תורה געזאגט,
דזאער זאנען יעדער ביז זיינען ווין זיהן זיינוויהען, זונד ביז
יעדען זאזא, ביז זויז ברודען לעכען.

אבל פֿען בעסטען טפייזען, פֿען דען בעסטען געטרענקען, דען דער
זאט גאטט בעטעהרט זיזאערפֿערט זאנען זיינען זאט
הענגערן קלידונג זונד טפייזע, פֿוייט, פֿיט זונד זאנעט טזאק
הזפטע. לא זאטסע דיר יז ניכטט זאנגען, זונד געניסע זיט
פֿערגניגען; זאזיין זען דא זאטט ביזט, זאזאט דא זויז דען
ברכת הזמן זעגען לז דיינען זיעבען גאטט זויזטפֿרעכען, דער
דיך פֿען זאנען פֿאקען געזעגעטע זאט.

ראשון הוא נפרשת מנועדות זאנור. ועל שתי לחם דכתיב לחם
משנה. תמימים ישראל חנינים נקראו ע"ש יעקב איש חס גם
זונעים על לחמים חנינים על שלמים ולא על סרוסות.

זמירות ליום השבת

כבודו. וגם הארץ מלאה חסדו. ראו כי כל אלה עשתה ידו. כי הוא הצור פּעֵלוּ תָּמִים: יום זה

שם החבר יהודה

יום שבתון אין לשבות. זכרו פריח הנחום. יונה מצאה בו מנוח. ושם ינוחו יגיעי כח: היום נקבד לבני אמונים.

השמים דים היחשלו פֵּעַרְקִידֵעַן זיינע הערליכקייט, דים ערדע פֵּלֶן זיינער גמזדע ערפֿילֶן, מוזכט זייערע בעטרמכטונג, וויא מוזעט זיינע המנד געמוכט, דאס נור ער דער טאָפֿעֶער מונד דער פֵּאָרְטֵער מוֹלֶער זיינער פֵּלֶן טעטענדיגען ווערקע זייט. היום דער בעטטיחטע שבת = טאג זייט מונד ווירד זיחשער פֵּערעהרט, בייא זיינען פֵּערטרויטען טרייען זאָהנען בלייבען. יום שבתון דאס דיזער טאג (מאָס דער הויפטרוהעטאג) נייעמאָט זין פֵּערגעססענהייט קאָחשע, דער זיידן בעדענקט זייט מאָס דער מנגענעהמע גערוך מוֹיִגֶענְקאָחשען. יונה דים טויבע פֵּלֶמֶד מן זיידן רוהע מונד דאָרט רוהען דים מנגעמאָטטעטען.

אין לשכוח דער פֵּערפֿאָססער קאָחשע דער טויחשען פֵּרמגע „וויא קאָננען וויר וויסמען וואן דער טאָפֿעֶער גערוהט המט?״ לופֿאָר, זינדעטן יונה מלאה צו מנוח ווילן כנסת ישראל וועלנע זין תהלים ס"ח יונה געמאכט ווערדען, (זייע גמרא זכרות דף נ"ג ע"ג גזי יונה דדהצא זנגיטין גזי זנתיא דר"ל דף נ"ה ע"א וזשיר הסיכיא ר' יונתי חנתי וח"ש צע"י יונה מלאה צו מנוח שקאי על יונת נח אינו מוכח מהפסוק ששם שזנת אדרכה כל היום עד עת ערב לא מלאה מנוח ונה עכין מנוחה העוף לכאן. מור הוא ראשון וממני הקטורה וקורא הר סיני זלשון חזה וננ"י מלשון כוראה שמשם ילדה כוראה לעולם. גם גורם כאשר נשנע על מי נחצ'ל' נסתר) דים גמלנע תורה מנגעניקאָחשען וואָרונטער שבת דים הויפטמאָכע זייט. דאָ קאָן קיין לווֹיִפֿעֶלן נאָך פֵּערגעססענהייט טמוט פֿינדען דען וויא ווירד זיין גמלנעט פֵּלֶן

זמירות ליום השבת

זְהִירִים לְשִׁמְרוֹ אֲבוֹת וּבָנִים. חֲקוּק בְּשָׁגֵי לְחֹת אֲבָנִים.
מְרֹב אוֹנִים וְאֲמִיץ פֶּחַ: יוֹנָה וּבָאוּ כָּלָם בְּבִרְיַת יְחָד. גַּעֲשָׂה

זְהִירִים בַּעֲלֵי־טַעַן זִינְד עֲלֻטְעֵרן מֵאִם קִינְדֵּער מִיְהוּן לֹו בַּעֲמָב־כֶּטְעַן:
חֲקוּק מֵוֹנְד טַטְעֵהֶעט מֵוִיךְ מֵוִיךְ דִּימ טַמ־פֿעֵלֶן, דִּימ פֿעֵן דֵּער הַמֵּנְד
דַּעַס מֵוֵוֵע־טִיגֶען זַעֲבֵאָט מֵוִיסִגֶּעֱרֵאָבֶען.

וּבָאוּ הַמֵּטְעֵ כִּיכֵט דָּמָז: עֵמֵשִׁט־לִיכֵּעַ פֿעֵלֶן דַּעַן בֹּונד מִיט גַּעֲשָׂה
וְנִשְׁמַע דָּמָז גַּעֲהֶאָרְטֵעַ מֵוִיזִלְמוֹיִבֶען מֵיִיגֶעֱטֵט־מֵנְדֵּעַן? בִּיטן
מֵנ־פֿאַנג (מֵאִם יֵאָמֵר אֲנִי וְלֹא יְהוָה לֵךְ מִפִּי הַגְּבוּרָה הַקְּרִטְעַן) טַט־מִיטְעַן

פִֿיר זִיךְ מֵוֹנְד מִיְהֵרַע מֵכֶפֿעֵלֶן זִינֵעַ זִמְלֵכֵּעַ בַּעֲטֵרֶעֱקֹונג מֵיִבֵּער
זִיךְ מִיט שׁוֹמֹר מֵוֹנְד בִּינְדִים כַּעֲהֵעַן. וּוְעַן מֵאִן מִיְהֵנֶען כִּיכֵט
בַּעֲטִימִיט־הַעֲטֵט, דַּעֲנֵעֵלֶבֶען טַאג מֵאִם עַר וּוִיטֵער מֵוִיסִדְרִיקֵט
דַּכְר זַקְדָּשׁוֹ זַכֵּר הַמֹּור. מֵוִיךְ מִיט דַּעַן זַמְטן זִהִיכִים לִסְמֹנְרוֹ לְחֹת וְנִיִּס
לִיגֵט דֵּער פֿעֵר־פֿאַס־טֵער אִן דָּמָס זִיט מֵתָן מֹורָה בִּיז מִין עֵוִויגֶע
לִיטְעַן קִינֵעַ פֿעֵר־גַּעֱטֵט־הִיט זִיין קֵאָן כַּעֲמִיךְ וּוִיזֵל מִיְהֵעַר
דִּימ מֵכֶפֿעֵלֶן בִּיזֵּעַ וְעֵבֵעֵנ־לִיט דֵּער עֲלֻטְעֵרן עַקִּיס־טִירֶען יַעֲדֵער
פֿאַמ־טֵער זַאָגט זִינֵעֶסן זָהֵן וּוְעַן שַׁבַּת מִיזֵט:

וְשֵׁם יְנוֹחוּ יִגְיעִי כַּח דִּיזֵעַן פֿסֹוק מִין לִיזֵט ג' ע"ז דִּיטְעַן דִּימ חֲמִיִּס
מֵוִיךְ יַעֲנֵעַ גִּיהֵנֶס־פֿעֵר־מֹור־הִיִּלְטְעַן דִּימ אִן וּוִיזֵעֵנ־טַאגֶען פֿעֵלֶן
פִֿייעַר לֹון טַנֵּעַ מֵוֹנְד פֿעֵלֶן טַנֵּעַ לֹון פִֿייעַר טַפֿרִיגֶען מִיִּסְטֵעַן.
דִּיזֵעַ עֲרַמ־טַטְעֵטֶען רוֹהֵעַן אִן סַנֵּה. — מֵאִם טֹורֵכֵס־טֵרֹופֹוס זִינֵעַן
פֿאַמ־טֵער פֿֿרֵאָגֵט, מָב עַר יַעֲנִיטֵט מִיין יִכּוּדִי גַעֲוֹמֶאָרְדֵּעַן וּוִיזֵל
עַר אִן סַנֵּה זִיךְ וּוִיעֲדֵער הַעֲכֹוִי־פֿעֵט־וּוִאָרְעַן לִיעַס? יֵאָמֵר! בַּעֲקֵאָס עַר
לֹור מֵכֶפֿעֵלֶן „וּוִיעַר דָּמָז כִּיכֵט אִן סַנֵּה רוֹהֵעַט, מֵאִם דֶּאָרְט וּוִיעֲדֵער
וּוִיזֵעַן רוֹהֵעַן. זִיְהֵעַ מ"כ מֵוֹנְד יִלְקֹוֹעַ וּיְכּוּלוּ. מֵוִיךְ הִיִּסֵּט עִסֵּט מִיין
פֿאַמ־טֵעַ דָּמָס יֹונֵה פֿעֵלֶן דֶּרוֹק מֵוֹנְד גַעֲוֹמֶאָרְטִיג מִיזֵט מֵאִם עִפְסִי חֲרַב
הִיזֵט מִיין יִרְמִי' מ"ו מֵוֹנְד וְגַר לֹא חֹנֵס, דִּמֵּהֶעַר רוֹהֵעַן יַעֲנִיטֵט דִּימ
עֲרַמ־טַטְעֵטֶען, וּוִיזֵל יֹונֵה כַּעֲמִיךְ דָּמָז גַעֲוֹמֶאָרְטִיגֶע גִּיהֵנֶס־פִֿייעַר אִן
סַנֵּה רוֹהֵעַט.

זמירות ליום השבת

יז

וְגִשְׁמַע אָמְרוּ בְּאֶחָד . וּפָתְחוּ וְעָנוּ יי אֶחָד . בְּרוּךְ הַנּוֹתֵן
 לַיָּעָף בַּח : יוֹנָה דִּבֶּר בְּקִדְשׁוֹ בְּחַר הַמּוֹר . יוֹם הַשְּׁבִיעִי זְכוֹר
 וְשִׁמּוֹר . וְכָל פְּקוּדָיו יַחַד לְגִמּוֹר . חִזַּק מְתַנְּגִים וְאִמִּין בַּח : יוֹנָה
 הָעַם אֲשֶׁר נָע בְּצִיאַן מְעָה . יִזְכּוֹר לְפִקְדוֹ בְּבְרִית וְשִׁבּוּעָה .
 לְבַל יַעֲבוֹר בָּם מְקַרְהָ רָעָה . בְּאֲשֶׁר גִּשְׁבַּעְתָּ עַל מֵי נַח : יוֹנָה

זימור מיט ה' אחד זיין, אונד אלס זימ לוריק בעבטען אונד ער זייהענן
 נייע קראפט פֿערלעהען, זאגטע ניכט מאלעט, געלעבט מיט דער
 זיינליגע גחטט דער דען ערזידעטען קראפט גיבט?
 דבר וואס דער הייליגע זויגן דען זייהען=בערג גערעדט זאמעהן
 זכור ושמור זיין ריקזיכט דיזעט זיבענטען טאגעט, אלס מאלע
 זיינע אנדערן געבטטע וואלען וויר זויט מאלען קרעפטען פֿאלען=
 ליהען .

העם נון דיזעט פֿאלק, וועלכעס וויר דאז פֿערזירטע טאן וואנקט,
 וואס עבען זאן זיינגעדענק זיין דיזען טאג, וועלכער מיט בוד
 אונד טוואור דער פֿעטער פֿיר עוויגע לייטען אונד געטלעכטער
 זויגענעווען זיזט לו בעהערליגען, דאס יא קיין מאלגעזיינעט
 מונגליק ערפֿאלגע, וויר דאז בייז דען געוועטערן גח"ס געטווארען
 האסט. זיין בעליהוג ישי' ס' נ"ד כי זי נח זלח לי כאשר נשצמתי
 מעזכר זי נח עוד על הארץ כן נשצמתי תקלוף עליך ונגער צך בעליהעט
 זיך יזכר לפקדו זכרית ושצועה זויגן הקצ"ה, מעה יהודה .

לבני אמונים ישראל נאמונים בני נאמונים שיש להם חלק צה' וזכורתו.
 זהירים וכו' נקיינים והודעתם לזניך וכו' עמידת הר מוכז.
 חקוק וכו' ואמין בח מודיעים לזניהם אחריהם איך היו הלוחות סקוקים
 נפלאות ה' עד שאפילו החוך שנאותיות המ"ם והסמ"ך היו עומדים
 צנח וסורקס לעיני כל ישראל וזניהם מודיעים לזני זניהם עד עולם והם
 מוכזדים את עלם יום השבת שלא נולד ונעולם ספק צעלנונו של יום . רק
 לזניהם נאמונים השואלים כידוע ושאלות אחרות שמוליאים את עלמם

זמירות ליום השבת

כִּי אֲשַׁמְרָה שַׁבָּת אֵל יִשְׁמְרֵנִי. אֹתָהּ הִיא לְעוֹלָמִי עַד
 בֵּינוֹ וּבֵינִי. אֲסוּר מְצֵא חֶפְצִי. עֲשׂוֹת דְּרָכִים. גַּם מִלְדַּבֵּר
 בּוֹ דְּבָרֵי צָרָכִים. דְּבָרֵי סְחוּרָה אַף דְּבָרֵי מְלָכִים. אֲהַגִּיה
 בְּתוֹרַת אֵל וּתְחַבְּמֵנִי: אֹתָהּ הִיא בּוֹ אֲמַצָּא תְּמִיד נוֹפֵשׁ לְנַפְשִׁי
 הִנֵּה לְדוֹר רֵאשׁוֹן נָתַן קְדוּשָׁי. מוֹשֵׁת בְּתָרַת לֶחֶם מִשְׁנֵה
 בְּשִׁשִּׁי. בָּכָה בְּכָל שִׁשִּׁי יַכְפִּיל מְזוֹנִי. אֹתָהּ הִיא רֶשֶׁם בְּדַת
 הָאֵל חוֹק אֵל סְגָנָיו. בּוֹ לְעֶרְוֵךְ לֶחֶם פָּנִים בְּפָנָיו. עַל בֶּן

טחברו הראב"ע וחתם שמו אברהם.

כִּי אֲשַׁמְרָה הֵיטֵב מִיךְ שַׁבַּת הֵיטֵבט מִיךְ מִיךְ גָּטֵט, עִט מִיזֵט יֵט
 חֵיִן עוֹיגֵט לֵיכֵט לִוִיטֵט מִיחֵן מוֹנֵט מִיךְ.

אֲסוּר טָמֵן דַּמֵּי רַעֲדֵטן טָמֵן רֵיזֵטן מוֹנֵט גַעטעטֵטן מִיזֵט יֵט מִזֵּט
 דַּמֵּי מוֹנֵטעֵטעֵטעֵטעֵט זַעלבטט טַעֵטעֵטעֵטעֵטעֵט, נִיכֵטט טָמֵן הַמֵּטֵט
 דַּעל, נִיכֵטט טָמֵן טַעֵטעֵטעֵטעֵטעֵט, דַּמֵּי זַעֵטעֵטעֵטעֵטעֵט, מִיךְ דֵיזֵט טַעֵטעֵטעֵטעֵטעֵט
 יֵטוֹ מִיךְ בַעֵטעֵטעֵטעֵטעֵט מוֹנֵט קוֹג מִזֵּטעֵט.

בּוֹ מִיךְ מִיחֵט טֵינֵטע מִיךְ מִיחֵטע מִיחֵטעֵטעֵטעֵטעֵט, טַעֵטעֵטעֵטעֵטעֵט טֵיכֵט
 חֵיזֵט זַעֵטעֵט, טָמֵן דַּמֵּי טַעֵטעֵטעֵטעֵטעֵט מִיחֵטעֵטעֵטעֵטעֵטעֵט דַּעֵט תוֹרָה,
 הַמִּטֵטעֵטעֵטעֵטעֵטעֵט מִיךְ דַּמֵּי טַעֵטעֵטעֵטעֵטעֵט מִן מִיךְ זַעֵטעֵטעֵטעֵטעֵטעֵט בַעֵטעֵטעֵטעֵטעֵט
 דַּמֵּי דַּעֵט הֵיזֵטעֵטעֵטעֵטעֵטעֵט יַעֵטעֵטעֵטעֵטעֵטעֵט טַעֵטעֵטעֵטעֵטעֵטעֵט, מִיךְ דַּמֵּי טַעֵטעֵטעֵטעֵטעֵטעֵט
 מִן טַעֵטעֵטעֵטעֵטעֵטעֵט בַעֵטעֵטעֵטעֵטעֵטעֵט מוֹיכֵט.

מִן הַכֵּל לֶחֶם הוֹלֵךְ לֶחֶסֶד מִטֵּט יוֹמֵי יוֹמֵי כֵּחַ כִּמוֹ טַעֵטעֵטעֵטעֵטעֵט זַעֵטעֵטעֵטעֵטעֵט
 לֶחֶסֶד הַכֵּחַ זַחֵט לֶפִי טַעֵטעֵטעֵטעֵטעֵט מִן הַכֵּל.

אֹתָהּ הִיא דַּעֵט טַעֵטעֵטעֵטעֵטעֵטעֵט זַמֵּט מִיךְ מִיךְ טַעֵטעֵטעֵטעֵטעֵטעֵט בֵּימֵי מִצוֹת
 מִיחֵט מוֹנֵט מִצוֹת שַׁבַּת טַעֵטעֵטעֵטעֵטעֵטעֵט אֹתָהּ הִיא לְדוֹרוֹתֵיכֶם בְּרִית
 עוֹלָם דַּעֵט בַעֵטעֵטעֵטעֵטעֵטעֵט מִיךְ מִיךְ דַּעֵט שַׁבַּת הַמִּטֵטעֵטעֵטעֵטעֵטעֵט מִיךְ מִיךְ
 אֹתָהּ בְּרִית מִיךְ גַּבֵּי מוֹנֵט מִיךְ מִיךְ מִיךְ מִיךְ מִיךְ מִיךְ מִיךְ מִיךְ מִיךְ מִיךְ מִיךְ
 יְהוּדֵי טַעֵטעֵטעֵטעֵטעֵטעֵט.

טחברו הראב"ע וחתם שמו אברהם.

זמירות ליום השבת

כִּן אֲבִיבִים בּוֹ לְבִי כְּבוֹדִית . וְאֶתְפַּלֵּלָה אֶל אֵל עֲרֵבִית וְשַׁחֲרִית
מוֹסַף וְגַם מְנַחָה הוּא יַעֲנֵנִי : אוֹת הוּא

עַל כֵּן דַּמְהַעַר דַּמַּס דַּעַר כֶּרֶת דִּימּוּ אֲוִיסֶרְקֶטְטוֹנֶג דַּעַסְזַעֲלֹבֶען זָמֶר
טַטְרַעֲנֶג זִיין ווִירֶד .

אֲבִיבִים בּוֹ ווִיזֶן מִיךְ מִיט מוּיִן זִיךְ קַעֲהֶרֶען מִיין הַעֲרָךְ רִיין וּמִטְטֶען
מִלֶּס מִיט זִייעֶע , מִזֶּנְד ווִיזֶן דִּימּוּ אֲנֶעֱמַנְגֶס־טַטְטוֹנֶדַע לֹמֶן
מַעֲרִיב־גַּעֲבֶעט בַּעֲטִימִימֶען (ווימ'ס גַּעֲבֵרִיכֶליךְ מִיזֶט טַרִיטֶמַּג
נַמֶּטֶס טַרִיֶהֶעַר מַעֲרִיב לֹו בַּעֲטֶען , ווִיזֶן ווִיר מִלֶּס מַעֲנֶטֶען דִּיזַע
אֲוִיגַעֲנַבְלִיקַע טַעֲרַעֲהֶלֶען קֶזְנֶען) .

מוֹסַף וְגַם מְנַחָה , דַּמְהַעַר דַּמַּס מִיךְ טַעֲן דַּעַר וּמְאָכַע לֹוגַעֲבֶע , ווִירֶד
מִיךְ מִיין טַעֲרַמַּעֲהֶרֶטֶעס גַּעֲבֶעט מַגַּעֲנַקְוִימֶען . (דִּימּוּ לֹוגַמַּבֶּע
הִיטֶט מִוִּסְקִיף מַמּוּל אֶל הַקּוֹדֶשׁ) .

בַּעֲמַמֶּעֶען , נֶאֱמָר מַעֲהַר עַרְקֹלֶעֲרֶט דַּעַר תַּחַל ר' סַמַּעוֹן מִוִּי' דַּעַן
פַּסּוֹק , וְיִכַּל אֱלֹהִים צִיּוֹם הַסַּזְעִי " כ"ס אֲמַר צ"ו שְׁלִיכוּ יוֹדַע עַתִּי וְכַגַּעִי
לְרִיךְ לְהוֹסִיף מַמּוּל אֶל הַקּוֹדֶשׁ הַקַּז"ס סִידַע עַתִּי וְכַגַּעִי נַכַּס צו כַּמּוּט
הַשַּׁעֲרָה וְנִלְאָה כַּלּוֹ כֵּלֶס צו צִיּוֹם עַד כַּאֲן זִיהַע רַס"י צַרְאֶשִׁית קַפִּיטֶל
צ' פַּסּוֹק צ' טַעֲרַמַּאָג דִּיזַעֲן ווִיזֶן ווִיר מִיין דַּעַר סַזַּט־טַטְטוֹנֶדַע מְדַעַר
צִין הַשַּׁמַּשׁוֹת נִיכֶטֶס מַמְעַן דִּירַעֲעֶן ווִימּוּ דַּעַר מִלֶּס ווִימּוּסַעֲנֶדַע הִיזֶט
עַס בִּיזֶן מִזֶּנְד מַלְאָכָה צו . עַס זִיהַעֲט הַעַר מִלֶּס גַּמְטֶט צ"ס מִיךְ
מִיין דַּעַר נַמֶּטֶס גַּעֲוִירֶקֶט הַעֲטֶטֶע , ווִיזֶן ווִיר דַּעַן צִין הַשַּׁמַּשׁוֹת מִוִּיס
מִזֶּנְדַעֲטִימִימֶעֶהִיט זָמֶר הִיזֶגֶען מִלֶּס סַזַּט זַעֲלֹבֶסֶט , עַר מַבַּעַר דַּעֲנַקְךְ
נִיכֶטֶס ווִירֶקֶטֶע . טַעֲרַמִּוִּטְהֶליךְ הַמַּט מִזֶּנְדַעַר טַעֲרַמַּסַּעַר דַּעַר
כ"א אֶזֶן עֲזַחַל דַּמְהִין גַּעֲלִיעֶלֶט , דַּמַּס דַּעַר מִלֶּס מַעֲבֶטֶטִיגַע מִזֶּנְד מִלֶּס
ווימּוּסַעֲנֶדַע יַעֲנֶען כֶּרֶת לֹו עַנְדַע דַּעַר לִיט מִזֶּנְדַעֲרַנַעֲהֶמֶען ווִירֶד
ווימ'ס מִיין מַלְאָכִי ג' הִיזֶט , וּמִן עַס הִיזֶט מִיךְ מִיט פִּיכְטִילֶיקִיט
וְרַחֲמִים צִין עֲזַחַל אֱלֹקִים לֶאֱשַׁר לֹא עַזְדוּ דַּמְהַעַר פַּמַּטֶט דַּעַר סַזַּט מַמּוּל
מַלְאָכָה הִיֶהֶעַר , טַהִיִּלֶּס וועגֶען זִינַעֲט ווימּוּסַעֲנַס , טַהִיִּלֶּס וועגֶען
סוֹפוּ לַהֲכַרִּית , עַל כֵּן אִכְזַם צו לְצִי וכו' מִזֶּנְדַעַס ווִימּוּ מְבַעֲן דַּמּוּ ווִיר מִלֶּס

שָׁמְרוּ שַׁבְּתוֹתַי. לְמַעַן תִּינָקוּ וּשְׁבַעְתֶּם. מִיּוֹ בְּרִכּוֹתַי.
אֶל הַמְּנוּחָה בִּי בָאתֶם. וְלוֹ עָלִי בְּנִי. וְעַדנוּ מֵעַדְנִי. שַׁבַּת

שם המהבר שלמה חזק

שמרו שבתותי כיהוהט ויינע רוהעטמגע ווקהל מין מכת, דמחוט
זיהר לו יענער ערוויגטטען רוהע לזריק קאזחוט (יסעי' מין
ק' כ"ה זאגט אסר ישמרו את שבתותי והציאותים אל הר קדשי) מוכד
דיז סַמְלֵן קאזחוטענטע רוהע געניעסעט, סַייערט דמזער גאָטט
לו עהרען בייז גוטער קאָסט, ווען עט מוין' ויינע רעכנונג מייזט.
דען הייטע מייזט שבת גאָטט לו עהרען.

מענטען מכלל שבת זיין קאָננען ווען ניכט סַריהע דען שבת מייזט
ווייהען, מוילין מין ספר מעט יהודה ווירד מנדערט ערקלעהרט מכל
ווערע לשון חלול שבת מוט את אזי' היא מכללת ווילן דעריעניגע מייז
כרת מייזט וועגען מכלל שבת ע"כ פירושו וקסה א"כ הי' לו לומר מכל
שבת וצמקום להכרית שהיא פועל יולא הי' לומר כלשון נפעל להכרת גם
איך כמשך ואחפלה א"כ ערצית וצמנת מכל קאי על הסיי"ת והוא מלשון
ויחל נח הוא החל מלשון התחלה כי גם המזיקים נשחרו רוחות כלל גופים
כפירוש ר"ע מנרענורה שם סקדש היום וגם שחרית האצ"ע צפ' יתרו
למר בשם חס' מנחמי הדור מצדוק ומנוסה הוא שכל מי שמחיל בשעה
ראשונה ליל שבת וצמעה א' של יום השבת צמחית צמלאכה או צדך
יפקיד מפני רוע המזלות וכו' ע"ש על כן לא יעשה שום דבר כי אם
ציראת הסם צמותן השעות ע"כ לומר וגם שחרית אפנה מכל עסקים
ואחפלה.

אכבם בו מין זין הסמנות ווירד מעריצ דמזער געבעטעט נאך מנחה
ווק סלח לנו מיהער סַמְרוֹת געזאגט ווירד, ווילן מין אסור
מייזט זאָווקהל סַיִר מנדערע מוט סַיִר זיך לו בעטען, ווען סַיִעלן
עצרות מעכז התפלה זינד.

עריבת דען דיז גמלע ווקע ווירד מעריצ צמנה בייז סַיִעלע נאך
דעסן לערנען סַמְרֵן סַעוריס געבעטעט, וועלכעס סַרייטמגס

זמירות ליום השבת

היום ליי: לעמל קראו דרור ונתתי את-ברכתי. אשה אל אחותה לצרור. לגלות על יום שמחתי. בגדי שש עם שני. והתבוננו מִזְקְנֵי. שבת היום ליי. ולו עלי מהרו את

לעמל ווען אויך היינען זעגען געבען זאָן, היסט זיך דען גע- פֿלאגטען רוהע גאַנצען, אויך פֿרויען זיך פֿערבינדליך דייען טאג היטטבלסט זיךערן בעסטען זונג לז פֿעהרליכען, זאמעט אויך פֿאָן דען עלטעסטען בעלזערען, וויז זונד וויז דער רוהע טאג גאָטטעס זבלוהזאָטען זייז, טרויעט זיך היינע קינדער, דען הייטע זייז שבת גאָטט לז עהרען.

מהרו זייעט זיך דען זיינקוין לז זאזללייז אסתר'ט, דענקט דאס דער טאָפֿפֿער לזאָלט דען גענוס זיך זיבערפֿאָזט,

בעפֿאָרדערט ווירד זונן מוסיק זמול אל הקודם לז זיין (דמויט קיין עכשול געטעהע וועגען פֿאָטמזרבייט קודער טפעטע קוויס) דאס זאן זיכט לז טפעט זקבל סזת זייז, דען ווען רוב הקסל זקבל סזת געוועזען זייערע נוסך אסר סרוב.

זשחרית מוסף דען גאָטט ז"ה זאָהנט זדה כנגד זדה בין אויך מוסיק זמול אל הקודם, זך זיזט ער זיכט זור זיינע געוואָהנליכען געבעטע, זאָדערן אויך דאס זאָן שבת פֿעהרזעהרטע געבעט, וועלכעס מוסף הייסט געדיג זווין.

כבוהית זין בעליהוג זללכי ג' פ' ז' דער קאָזענדע טאג ווירד זאָזע כשעים זאָט דאָן קרויז זוכיח קודער זיינע דיו זאָזע פֿאָקען וועג זיזט אויך וועגנעהזען, דאָהער טטעהט זיכט כזכורית וויז דאָרט אויך טטעהט, „זכורית זכזכיס“.

ואל המנוחה כי באתם זנאזנר אסר זסנזר אסר זכזכיס וזזיזאזיס אל זכ קדשי.

קראו דרור דיו פֿרייהייט דער קנעכטע הייסט זין דיו זורה זכור לזכור כמו זאָזיס אל אסזיס לז זקמ לזכור.

זמירות ליום השבת

כ

הַמָּנָה . לַעֲשׂוֹת אֶת דְּבַר אֱסֵתֶר . וְחָשְׁבוּ עִם הַקּוֹנֶה . לְשִׁלֵּם
 אֶכּוּל וְהוֹתֶר . בְּמַחֲוֵי בֵי אַמּוּנֵי . וּשְׁתוּ יַיִן מִשְׁמַנֵּי . שֶׁבַת הַיּוֹם
 לִי . וְלוֹ עָלֵי הַנֶּהָה יוֹם גְּאֻלָּה . יוֹם שֶׁבַת אִם תִּשְׁמְרוּ . וְהָיִיתֶם
 לִי סִגְלָה . לִינִי וְאַחֲרֵי תִעְבְּרוּ . וְאִז תִּחְיוּ לְפָנַי . וְתִמְלֹא
 צְפוּנָי . שֶׁבַת הַיּוֹם לִי . וְלוֹ עָלֵי חֶזֶק קִרְיָתִי . אֵל אֱלֹהִים
 עֲלִיּוֹן . וְהָשִׁב אֶת־נְגוֹתֵי . בְּשִׁמְחָה וּבְהַגְיּוֹן . יִשְׁוֹרְרוּ שָׁם
 רִנְנֵי . לְרֵי וּכְהֵנִי . אִז תִּתְעַבֵּג עַל יִי : שֶׁבַת הַיּוֹם לִי . וְלוֹ עָלֵי בְנֵי .

טרויעט זיר זיינע זיבעען, האָלט דען בעסטען וויין, דען הייטע
 זייט שבת:

הגה טען קענט ער דער טאג דער עלנאונג, ווען מ'זיך שבת
 האלטעט, זייט מ'זיך וויין געליבטער טאונג. מ'זיין הינדען
 זייט עס נור נאכט, קענט מ'זיך לוריק, דאן לעבט מ'זיך עֶמֶך
 זיינען אנגעזיכט מ'ן זיבערפֿלוֹס זיינער טעטלע. דאן הייסט
 עס דער שבת זייט עֶמֶך געטט.

חזק דאס דאס זיינע טטאדט בעפֿעסטֿיגסט, האָך ערהאבענער
 געטט זונד זיינע וואָהונג זייט זונגעגליכען פֿריידען לזײ

מהרו את הנניח זייט לסון הכחוז צמגילה נהרו את הון אל הנשחה
 אשר עשתה אסתר כלומר דאס וואָהל דער שבת הנלכה זאָל
 דען דער אסתר הנלכה גלייכען.

וחשבו עם הקונה געטט ז"ה הייסט קונה שמים וארץ זראשית ט"ו כ"ג
 ולו הכסף והזהב לשלם להצופים זו. וחסדו זייט ניכט עֶמֶך
 רעכנען זאָנדערן האַבט זייט געדאָנקען זונד פֿערטרויען.

שתו יין משמני משמני זייט ניכט נור פֿעטט זאָלם אכלו משמנים
 זאָנדערן זיין לשון נשחה דאס בעסטע זאָלם זיין זכרות משמנין

הגה יום גאולה זיין בעליהונג והצילוחים אל הר קדשי ישע'י כ"ה.

זמירות ליום השבת

דרור יקרא לְבֵן עַם־בֵּית. וַיִּנְצְרֶכֶם כָּמוֹ בֵּית. נְעִים
שְׂמֵכֶם וְלֹא יִשְׁבֵּת. שָׁבוּ וְנוּחוּ בַיּוֹם שַׁבָּת: דְּרוֹשׁ נְוִי
וְאוֹלָמִי. וְאוֹת יֵשַׁע עֲשֵׂה עִמִּי. נִטְעַ שׁוֹרֵק בְּתוֹךְ בְּרָמִי.
שְׁעָה שְׁוֹעַת בְּנֵי עַמִּי: דְּרוֹף פְּוִרָה בְּתוֹךְ בְּצָרָה. וְגַם בְּכָל
אֲשֶׁר גָּבְרָה. נְתוּיֵן צָרִי בְּאֶף וְעִבְרָה. שְׁמַע קוֹלִי בַיּוֹם
אֶקְרָא: אֱלֹהִים תֵּן בְּמַדְבַּר הַר. הַדָּם שְׁטָה בְּרוֹשׁ תִּדְהַר.
וְלַמְּזֹהֵר וְלַנְּזָהֵר. שְׁלוֹמִים תֵּן כְּמִי נָהַר: הַדְּרוֹף קָמִי אֵל
קִנְיָא. כְּמוֹג לִבְבִי וּבְמַגְנָה. וְנִרְחִיב פִּיה וְנִמְלֵאנָה. לְשׁוֹנְנוּ

ריקברינגסט, דאן ערטמאנען ווידער דער כהנים ליום געזענגע, דאן
הייסט עס דאן פרייעסט דין היט גמטט. שבת מוזט הייטע
ל. ז. ו.

סם כונצער דונש הוא דונסן לזכר סונצילו רס"ז זל"ל צפירושו על חנ"ך.
דרור יקרא וואס רופט פרייהייט פיר זעהן אונד טמלעטער אומס!
וואס בעוואהרט מייך ווי דא אומגעבילד, וואס גיבט מייך
מיינען אונפערגעסליכען רון? דאס לופידענע רהען אן מיינען
שבת=טאג

דרוש דאס דא מיינע וואהמונג, מיינע האלצע וויעדער אויפבריינגסט,
מיינען בעווייז דיינער הילפע מיר פערלייהעסט, דאס מאל
געמיינע ביטטע דע: פאלקעס געוועהרסט, דאס גוטע רעבע און
יענען געברעג וויעדער פאלמלעסט (ירעי' ז' וואו נטעמך סורק
לדוך פירע יסעי'). דאן פערמאנדעלסט דאס הערר אקאז דאס
וויסטען געגענדען און פערטטראגענדע בערגע (הדס סטה צלאס
מדהר זינד פאלליגליך ברויכבארע ביינע דאס לופידענע ערווינטען

תן במדבר הר יסעי' ע"א אמתח על ספים נכרות וקאי גם על הסגה
צממיה.

לָךְ רָנָה: הִיעָה חֲכָמָה לְנַפְשֶׁךָ. וְהִיא כְּתוּר לְרֵאשֶׁךָ. נִצּוֹר
 מִצְוֹת קְדוֹשֶׁיךָ. שְׁמֹר שִׁבְתְּךָ קְדוֹשֶׁךָ:
 שִׁבְתְּ הַיּוֹם לַיְי. מְאֹד צָהָלוּ בְּרַעְיוֹנֵי. וְגַם הֲרַבּוּ מִעַדְנֵי.
 אוֹתוֹ לְשִׁמּוֹר בְּמִצְוֹת יי: שַׁבַּת הַיּוֹם לֵי מַעְבֹּר דְּרָךְ וְגַבּוּלִים.

לייט זויך זיין נדזכות וואכטען ווערדיען דאן פֿערגעלטעסט דאס
 דעס דער ווארנעט, זאלט דעס דער זיך ווארנען לעסט, זעגען וויא
 דעס באכעט טטרקעהע.

דעה הייטע ביא דער הייליגען רוהע קאנטט דאס דיין הויפט
 קראנען, זינדעסן זיט דער ווייזייט דאס דיך בעקאנט
 זאלטט וויא דאס הייליגען געבאקטע זונד שבת זאלהאלטען זינד.

שם המהבר שמואל

שבת היום הייטע זייט דער רוהעטאג דעז עוויגען, טאזלעט זיך
 דאזער זיט זיינען געזענגען, לעבעט פֿעלזאזיג, עסטען,
 טרינקען זונד זאבען, דען זיט דיזעסן טאג זאלט זאלעט
 פֿעלזברחט.

מעבור קיינע רייזען, קיינע געטעפֿטע, נאך האנדווערק, נור
 עסטען זונד טרינקען ביא זאבעזענגען.

נצור מצות מה שפירסו לנו הסכמים צולות שבת קדושך.

שמור שבת קדושך כך הגירסא צפידור תיקון שבת וצפידור של רז"ה
 שמור שבת ומדשיך כדי סיסי' על נשקל יתד וצ' תנועות כשאר
 המרוזים. ואיני יודע מה שנירה שייך צזונן הזה צמוד. ואפשר שגם
 צסוף כחוי להיות שמור שבת קדושך שנילת קדושך הוא ציתד וצ"ח ואינו
 נזיקו מה שסיים צ' הדברים צולת קדושך כי קדוש שאני שגם צדבור
 אחד של קדושה זומרים שלם פעמים קדוש והענין הוא מי שרולה לשמור
 שבת כחוי יתזונן וזוקנים וקדושים כרז כסרל ר' אצוהו אציי ורצח מה
 שעשו צעלמס לכבוד היום לע"ס שהיו עשירים וראשי אלפי ישראל זה
 צקע עלים זה זולת הדגים ע"ס כ"כ ור"ס האים זוקדס.

זמירות ליום השבת

מַעֲשׂוֹת הַיּוֹם פְּעָלִים: לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת בְּהַלְלוּלִים. זֶה הַיּוֹם
עָשָׂה יי: שבת היום ליי וְאִם תִּשְׁמְרֵנוּ יְהוָה יִנְצְרֵךְ בְּכַבֶּת. אִתָּה
וּבְנֵךְ וְגַם הַבֵּת. וְקִרְאתָ עֹנֵג לַשַּׁבָּת. אִז תִּתְעַנֵּג עַל יי:
שבת היום ליי אֶכּוֹל מִשְׂמָנִים וּמִעֲדָנִים. וּמִטְּעָמִים הַרְבֵּה
מִיָּגִים. אֲגִיזִי פֶרֶךְ וְרִמּוֹנִים. וְאֶבְלֵת וְשִׁבְעָה וּבִרְכָה אֶת יי.
שבת היום ליי לַעֲרוֹךְ הַשְּׁלֶחֶן לַחֵם חֲמֻדוֹת. לַעֲשׂוֹת הַיּוֹם
שְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת. הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד לְבָרֵךְ וְלְהוֹדוֹת. שְׁקֻדּוֹ וְשִׁמְרוֹ
וְעֲשׂוֹ בְּנֵי: שבת היום ליי

ואם בעתבמכטעסט דוא מיהן, וויכד גקטט דיך וויא דאז מוויגענע
בינד בעוומהרען. דוא מוט דיין זעהן מונד טמכטעכ רופעט
פייערליכקייט פיר שבת מויט, דען הייטע מייט שבת גקטט לו
עהרען.

אכל דיא בעסטען טפייזען ויט קמנעקטען, ווקהגערעכטע
מוזערייז, מוט גראמאטעפעל, ניסטע סען פוך; האסט
דוא סען טפייזען מונד געטרענקען דיך געזעטטיגט, טשריך מויך
דען זעגען דען שבת מייט מ. ז. וו.

לערוך דען טיט ויט דען טמנאטען בכרדען לו פוךדנען, דרייז
מאהלע הייטע לו וויעדערהקען, דען הקעגעעהרטען מווען
וויעדערהקוט לו דאנקען מונד לו זמבען, ויט מיהר מוועהר
וויכע קינדער ויט מוטונג פקוליעהען, דען הייטע מייט שבת.

זמירות למוצאי שבת

בְּמוֹצָאֵי יוֹם מְנוּחָה. הַמּוֹצֵא לְעַמּוּת רְנוּחָה. שְׁלַח תְּשִׁיבֵי
 לְגַאֲנֻחָה. וְגַם יְגוֹן וְאֲנָחָה: יְאֹתָה לְךָ צוּרֵי. לְקַבֵּץ עִם
 מְפוֹזְרֵי. מִיַּד גּוֹי אֲכֻזֵּי. אֲשֶׁר פָּרַח לִי שׁוֹחָה: עֵת הַיּוֹדִים
 תַּעֲזוֹרָה אֵל. לְמַלֵּט עִם אֲשֶׁר שׁוֹאֵל. רְאוֹת טוֹבָה פְּבוֹא
 גּוֹאֵל. לְשֵׁה פְּזוּרָה נִדְחָה: קְרָא יֵשַׁע לְעַם גְּדֻבָה. אֵל
 דָּגוּל מִרְבֵּבָה. תְּהִי הַשְּׁבוּעַ הַבְּאֵה לִישׁוּעָה וּלְרְנוּחָה: בֵּת צִיּוֹן
 הַשְּׁכוּלָה. אֲשֶׁר הָיָא הַיּוֹם גְּעוּלָה. מְהֵרָה תְּהִיָה בְּעוּלָה.
 בָּאֵם דְּבָנִים שְׂמַחָה: מַעֲיָנוֹת אֲזִי יִזְכְּבוּ. וּפְדוּיֵי יִישׁוּבוּ.
 וּמִי־יֵשַׁע יִשְׁאֲבוּ. וְהַצֵּרָה נִשְׁפָּחָה: נָחָה עַמָּה בְּאָב רַחֲמָן.

שם המחבר יעקב טגוי חזק

במוצאי לון אויסגאנג דעז רוהעטמאגט בעטענהרע דיינעסן פֿעןקע
 זעגען, טיקע דער זירפֿלערין דען תשבי לון, מיט דער
 באכריכט, דאס טרויער אונד קוואער געפֿלונהען אויט.

יאתה לך עם ליעמעט יא דיר, אונט היין גנעדדיגער היין טעפֿעער
 דיינע לערסטרייטען לון אזאמעלן, אומסע דעך דינע קאמֿע
 זענדע וואָכע לון אונזערער רעטטונג אונד הילפֿע זיין.

בת ציון דיו קינדערלאָגע בורג ציון דיו נאָך הייטע פֿערסטאָמען,
 אומסע זיא באַוד אונט אומנע קאָומען אונד אונט אַוטטער
 פֿיעלער קינדער זיך פֿרייען.

מעינות געזונדהייטס־קוועלען ביזא מיהרער ריקקעהר עברעכען,
 דאס זיא וויעדער מיט פֿריידען וואַסער טאָפֿען דא
 מיהר קוואער פֿערגעססען אויט.

זמירות למוצאי שבת

יִצְפָּצְפוּ עִם-לֹא-אֶלְמָן. דְּבַר יי אֲשֶׁר נֶאֱמַן. בְּהַקִּימָה
הַבְּטָחָה: וַיְדִידִים פְּלִיטֵי חֶרֶץ. נְגִינָתָם יִפְצְחוּ בְּמָרִץ. בְּלִי
צְוָחָה וּבְלִי פָרֶץ. אֵין יֵצֵאת וְאֵין צְוָחָה: יְהִי הַחֹדֶשׁ הַזֶּה.
בְּנִבְוֹאת אָבִי חוּזָה. וַיִּשְׁמַע בְּבֵית זֶה. קוֹל שְׁשׁוֹן וְקוֹל
שִׁמְחָה: חֶזֶק יִמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ. אִפְיִן יַעֲשֶׂה בְּקִשְׁתֵּינוּ.
וְהוּא יִשְׁלַח בְּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ. בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה: בְּמוֹצָאֵי יוֹם
גִּילָה. שִׁמְךָ נִזְרָא עֲלֵיָהּ. שְׁלַח תְּשֻׁבֵי לְעַם סְגֻלָּה. רוּחַ
שְׁשׁוֹן וְהִנָּחָה: קוֹל צְהֵלָה וְרִנָּה. שִׁפְתֵינוּ אֵז תְּרַנְּנָה. אֲנָא
יי הוֹשִׁיעָה נָא: אֲנָא יי הַצְלִיחָה נָא:

נחה דמוס דזוז יזוז מוט טרייער פֿאטער לייטעסט, ווינטעט דיין
לעכטטרייטעט פֿאָלק, דזוז וואָרט גאָטטעט דזוז בעטטעהט,
וויזוז מייזט עס נון בעטטעטיגט.

וידידים פֿ! דמוס דייע דעז זוכטהיילט ענטקאממעט ליעבען.
מיהכ טרימוספֿן-ליעד בזוד מנטטימוסען, דז קיין מונטער
ליגענט-געטרייט, וועדער מיינפֿאָל, נאָך מויסוואַנדרונג מין זוכרער
געגענד מייזט.

יהי פֿ! דמוס דער קאָמוענדע וואָנאט דעסן דעס אבי חוזה גלייכע
(דען משה רבינו מוט דער פֿאטער דער חוזהס פֿדער זאָלען
נביאים ווייסזאָגט זויך דיז ערלויבונג מין מצרים מיט החודש הזה)
אָ דמוס מין דיעזעסן הויזע דיז טטימוסע דעס היילט זוכד דער
פֿריידע ערטמאָע.

חזק זאָלעכטיגער! ערפֿילזע זוכערע ווינמע, געטטמטטע זוכער
געזוך זוכד טיקע גליק זוכד זעגען מין זוכער הענדעווערק.
במוצאי לוסטאָוס דעס פֿריידענטאָגעס, דיז וואַנדערווערקע זאָסטע
דורך אלי' התשבי דעסן געלעבטען פֿאָלקע הייל זוכד
פֿריידיגע רעטטונגס-מאָכריכטען בריגען.

זמירות למוצאי שבת

כג

איש חסיד הָיָה. בְּלֵי מְזוֹן וּמְתִיחָה. בְּבֵיתוֹ עוֹסֵק מְלָבוֹשׁ.
 וְאֵין בְּגַד לְלָבוֹשׁ. גּוֹגֵן בְּחֹשֶׁבֶה אִשָּׁה. וְגַם בְּבָנִים חֲמֻשָּׁה:
 וּדְבָרָה לֹא הָאִשָּׁה. יוֹתֵר אֵין לְהַתִּיּאֵשׁה. הַמְּבֹלִי לֶחֶם לְאֶכּוֹל.
 בְּעֵרוֹם וּבְחֹסֶר כֹּל. תּוֹרָה מְצֹאֶת כִּי יִגְעֶת. מֵה נֶאֱכַל מֵעֶתָּה:
 זָהִיר כְּבָר נְשׁוּק. הֲלֹא תֵצֵא לְשׁוּק. חֲנּוּן וְרַחֲוּם בְּמֵרוֹמָיו.
 אוֹלֵי יִגְמְלֵנוּ בְּרַחֲמָיו. טוֹב לְקַוּוֹי. מִחֶסֶד. רְצוֹן יִרְאֵיו
 יַעֲשֶׂה: יַעֲזֹתָ בְּדַעַת וּבְחֻכְמָה. עֲצָתְךָ בְּלֵי לְהַסְבִּימָה.
 בְּצִאתִי לְבוֹשֶׁת וְלִכְלָמָה. מְבֹלִי כְּסוּת וְשִׁלְמָה. וְאֵין בְּיָדִי

קול דמון יוכלעט יעדע שטימוע וְטַב מוֹנֵד דוֹנֵק, אִךְ גַּטְט העלפֿע
 דמך! אִךְ גַּטְט בעגזיקע דמך!

דיזער זמר איזט פֿאַן דעסן מחבר ישי בר מרדכי חזק, מנפֿענגליך
 געהעט דערזעלבע נאך א"ב

איש חסיד זיין דוממוס בעקמנטער פֿרֿאמער מאן, דער לויך
 בייו מאנגעל און טפֿיזען מונד געוואנד מויס פֿורכט דער
 יענזייטיגען טונד מוס זיינען דֿערטיגען הויזע זיך בעטעפֿטיגטע,
 בעטיטלט פֿאַן זיינער וואקערן פֿרויז האטטע ער לויך פֿינל
 קינדער, מוט דיז נאָטה מיט הויזע לונטהס, טערמך דיז פֿרויז
 זיין מן: דיז פֿערלווייפֿונג קאן טאן ניכט גראָסער זיין, וואס
 זאָל נון עסטען גראָס מונד קליין. געפֿלאגט זיין דער תורה מונד
 געפֿונדען, זאָלען וויר נון אסן הונגערטוך לאגען. טטרייטע דמך
 פֿיר דיין געזינד, וויז יעדעס בעוואפֿנטע קינד, וואָטעסט דוז
 הינמויס דעסן מארקטע לוגעהען, לוסן זאָלגעדיגסטען הינמויף
 זעהען, פֿילייעט בעטעהרט ער נאך פֿערדיענסט, דוז ער דיז
 ווינטע זיינער דינער פֿאָלליהט. דיין רמטה מאג וואָהל גוט זיין,
 מבער זיין מכלוג שטימט ניכט זיין. זיין דיזעסן המביט פֿערלמכט
 זיך גראָס מונד קליין, דען דיז מוחוט קאן ניכט גראָסער זיין.

זמירות למוצאי שבת

כד

אֵלֶּה זְהוּבִים. תָּבֵעוּ מֵה פְּלֹאֲתֶיהָ. אִם בְּבִגְיֵן חֲכָמֶיהָ.
 תְּכַלִּית טְרַקְלִין וּפְלֹטְרִין. הָרִי אֶתָּה בֶן חוֹרִין: יוֹם רֵאשׁוֹן
 בְּמַפְעָלִים. פָּעַל עִם פּוֹעָלִים. שׁוֹעַ בְּחָצֵי הַלַּיְלָה. עֲנֵנִי נוֹרָא
 עֲלֵיָהּ. יִזְמְתִי וְגַמְּבַרְתִּי לְהַעֲבִידִי. לְכַבּוֹדָהּ וְלֹא לְכַבּוֹדִי:
 בּוֹרָא עוֹלָם בְּקִבְיָן. הַשְׁלֵם זֶה הַבְּגִין. רַחֲמֶיךָ יְכַמְרוּ בְּחַנּוּנֵיךָ.
 כִּי לְטוֹבָה בְּוִנְתִּי. מִלְּאֲכֵי רַחֲמִים מְמַעֲוֹנְתוֹ. אִזּוּ הַחֲלוּ
 לְבָנוֹתוֹ: רַבּוּ בְּגֵי הַמְּלוּכָה. וַתְּשַׁלֵּם כָּל הַמְּלֹאכָה. דִּין

פִּיר חֶכֶם חֲמוֹ הוֹדַעְרַט טוֹיזַעַנְד גוֹרְדַען זַיינען ווערטה, מיזט
 דאז געביידע פֿען זאָלען אונד פֿאלען געענדעט, ביזט דאז פֿען
 זיינען דיעכסטען בעפֿרייעט.

יום דען ערסטען טאג גלייך ווירקט ער מיט דען אונדעך גלייך
 שווע, מוֹלִיין אונט מיטטערנאָכט טריו ער לור מוֹלִימֶכֶט. דאז,
 דער דאז טופֿסט דאז גאנלע וועלט, מאַכע דיזער אורבייט זיין ענד,
 דען מוֹט לונט קנעכט מיך מיך פֿערקוֹיפֿטע, וואר עט איר אָדער
 דיר לור עהרע? דאז בויעטע מיך גלייך מיט פֿערטרויען מוֹיף
 דייע מוֹיטהילפֿע.

רבו דמרויף קאמען הימליטע קינדער זיין מענגע, ביז אָרְגַען ער=
 טמאנד מוֹלעט אָהנע טטרענגע.

זוכה לזה ונזה הטעם שכימי פירושו של צנתי "עוסק ונלצום" מפסוקו
 כללעיל.

רחש הייזט מיט געדאנקען אונט רחש לבי תהלים ע"ה. שנת לו
 דער חסיד זאגטע אונד טפֿראַך אונט שותף דער לא ידענא זיין
 קדושין אונד שריות שותף זיין אקדעות, דער חסיד טפֿראַך פֿען דער
 בעאָנדערען ווייזיהייט. זיין נעטה יכודס הייזט עט שח לו כמו שח
 לי אלקים זרע אחר אונט שח לו. מוֹלִיין דיזער אים חסיד זאָל זיין
 מוֹיטלוג מיינער צרייחל זיין, דאזער קאן שח לשון גמרא זיין. כלולת
 פֿען קרען אונד פֿען טטענדיג אונט כלילת יופי איכס צ':

זמירות למוצאי שבת

הַסֹּחֵר בְּרֵאוֹתָיו. כִּי נִגְמְרָה מְלֹאכְתּוֹ. כְּלוּלַת מְגִדָּלִים
 בָּאִים. לְפִי עֲגִין הַבְּנָאִים: יִזְכֵּר לָךְ עֲתָה. אֶתְמוּל אֲשֶׁר
 דִּבַּרְתָּ. חֲפִשְׁנִי בְּוֵדָאֵי וּבִבְרִירָה. בְּנֶאֱמַתָּ לְעֲגִין שְׁחִרְוֵה. זֶה
 קִימוֹ בְּאֵמֶת. וּפְרַח לוֹ אִישׁ הָאֵמֶת:

אֱלֹהֵי הַנְּבִיא אֱלֹהֵי הַנְּבִיא אֱלֹהֵי הַנְּבִיא בְּמַהְרָה יָבוֹא
 אֵלֵינוּ עִם מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד. אִישׁ אֲשֶׁר קָנָא לְשֵׁם הָאֵל. אִישׁ
 בְּשֵׁר שְׁלוֹם עַל יַד יְקוּתִיאֵל. אִישׁ גָּשׁ וַיִּכְפֹּר עַל בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל: אֱלֹהֵי הַדּוֹרֹת שְׁנַיִם עָשָׂר רְאוּ עֵינָיו. אִישׁ
 הַנִּקְרָא בְּעַל שַׁעַר בְּסִימָנוֹ. אִישׁ וְאֶזְרָר עֶזְרָר אֶזְרָר
 בְּמַתָּנוֹ: אֱלֹהֵי אִישׁ זָעַף עַל עוֹבְדֵי חַמְנִים. אִישׁ חֵשׁ
 וְנִשְׁבַּע מִהֵיזֶה גְּשָׁמֵי מְעוֹנִים. אִישׁ טַל וּמָטָר עֶצֶר שְׁלֵשׁ

דַּן דַּעַר קוֹיֵמָחֵן מֵיבַעֲרַמְטָט; דַּעַר גַּמְלַע פַּחֲמַסְט, מֵיט טַהִירַחַעַן
 לַחַךְ דַּעַר טַחְמַסְטַעַן בּוֹמַרְט וּמַר טַחְמַלְבְּרַמְכְט.
 יִזְכֵּר דַּעַרְמַסְט דּוּמ מוֹיךְ מוֹנַעַרְן מַקְמַד, בֵּימָו טַחְמַלְלִיהוּג מוּס מֵיךְ
 טַחְמַרְט, מֵיךְ מַרְבֵּיטַעַטַע דִּיר טַרִימָו מוֹנַד דּוּמ לַמַּסַּעַסְט מֵיךְ
 טַרִימָו, יַעַנַעַר גַּעַטְטַמַּנַּד עַם דַּעַר וּמַהֲרַהִיט גַּעַמַּעַס מוֹנַד דַּעַר
 טַרִייעַ מָחֵן טַחְמַג דַּמַּטַּחַן.

אֱלֹהֵי הַנְּבִיא מָ! דַּמַּס עַר בַּמֹּד מַנְקַמְמַעַע זַמְמַט מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד.
 אִישׁ דַּעַר מָחֵן וּוַעֲלַעַר דַּעַר מוֹלַמַּעַכְטִיגַעַן לוֹ עַהֲרַעַן זִינַעַן מֵיִיעַר
 לִיגַטַע.

אִישׁ דַּעַר מָחֵן, דַּעַר דַּעַן טַרִידַעַנְסַבּוּד דּוּרְךְ יְקוּתִיאֵל עַרְמַנְגַטַע.
 אִישׁ דַּעַרִיעַנִיגַע, וּוַעֲלַעַר לוֹמָחֵן גַּעַטְטַלַעַטַעַר מֵיבַעֲרַלַעַכְטַע, בַּעַ
 טַחְרַעַר לֹסַן הֵימַחַעַל טַוַּהֲרַ. דַּעַר מָחֵן, וּוַעֲלַעַר מֵיט הַמַּרְעַן
 בַּעוֹמַכְטַעַן מוֹנַד מֵיכַעַן לַעַדַעַרְכַּעַן גּוּרַט מוּסַ דַּעַן לַעַרְדַּעַן הַמַּט.
 דַּעַר מָחֵן, דַּעַר עַם טַחַעַרְלַטַע דַּמַּס יְהוּדִים מְאֻנַּעַנְבִילְדַעַר דִּיעַנְטַעַן

זמירות למוצאי שבת

כה

שָׁנִים : אֵלֵהוּ אִישׁ יֵצֵא לְמִצּוֹא לְנַפְשׁוֹ נַחַת . אִישׁ בְּלִפְלוֹהוּ
הָעוֹרְבִים . וְלֹא מֵת לְשַׁחַת . אִישׁ לְמַעְנוֹ נִתְפָּרְכוּ בְּד וְצַפְחַת :
אֵלֵהוּ אִישׁ מוֹסְרָיו הַקְּשִׁיבֵי בְּמַהִים . אִישׁ נִעְנָה בְּאֵשׁ מְשָׁמִי
גְבוּהִים . אִישׁ סָחוּ אַחֲרָיו יי הוּא הָאֱלֹהִים : אֵלֵהוּ אִישׁ עֲתִיד
לְהַשְׁתַּלַּח מְשָׁמִי עֲרָבוֹת . אִישׁ פִּקִּיד עַל כָּל בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת
אִישׁ צִיר נְאֻמָּן לְהַשִּׁיב לֵב בָּנִים עַל אָבוֹת : אֵלֵהוּ אִישׁ קָרָא
קְנוֹא קְנֵאתִי לִי בְּתַפְאֲרָה . אִישׁ דָּכַב עַל סוּסֵי אֵשׁ בְּסַעְרָה .
אִישׁ שָׁלֹא טָעַם טָעַם מִיָּתָה וּקְבוּרָה : אֵלֵהוּ הַשְּׁבִי תִצְלִלְנוּ

מונד מיט זיינעם טוואר, דאס וועדער רעגען פֿעקס היממעל
קאממע, דען דריי ימהרע וואר קיין טהוימ נאך רעגען מויל
זיינען פֿערבאטט .

איש דער מויל דען קהל מונד זעהלוקראג זעגנעטע, דען מויל דימ
עורבים מיט טשייגע מונד טראנק פֿערזארגטען, מוס ער מיין
דער מונדורטבארען וויטע זיך רעטטעטע .

איש דעסען ליכטיגונג יענען פֿרמאמען לוס הערלען געגאנגען,
מוס ער דאז הימלישע פֿיער הערמבעבראכט, דאס זימ
זיינעטטיממיג זאגען ה' הוא האלהים .

איש דער זאן וועלכער מויל בעשטימט מיזט פֿען דען היממעל
ערבות מוזי לוגעזענדעט לו ווערדען, מונד מווערלייט גוטע
נאכריכטען לו זיבערברייגען .

איש דער טרייע באטע דער עלטערן מונד קינדער זיינעברייח
הערן זאכען ווירד

איש דער מוילגערופען „מוס פֿערהערליכונג דיינעט נאמענס האבע
מויל זיינען מייער זבערמוסט געלייגט“ (זיהע מלכים י"ט) .
איש דער מיטטעלסט פֿירריגע קאסע מונד זאגען מיט טטורק
לוס היממעל געמאדערען מיזט, דער מויל דאז זיבעל פֿען

זמירות למוצאי שבת

מפי אריות . תבשרנו בשורות טובות . תשפחנו בנים על
 אבות . במוצאי שבתות : אליהו איש תשבי על שמו גקרא .
 תצליחנו על ידו בתורה . תשמיענו מפיו בשורה טובה
 במהרה . תוציאנו מאפלה לאורה : אליהו אשרי מי שראה
 פניו בחלום . אשרי מי שנתן לו שלום . והחזיר לו שלום .
 יי ברך את עמו בשלום :

טטערכען מונד בעערדיגונג ניכט פֿערכזיכטע . תשבי, דו קמנט
 מונד זאגט פֿון דען רמבען דער אָווען רעטטען . לוס סאָס סָפֿן
 שבת פֿערקינדע מונד גוטע נאָכריכטען , דאָס ענטערן זאָסט
 קינדער זיך פֿרייען . דער זאָן דער מויד תשבי הייסט אָס מונד
 זיין דיאָ תורה בעגליקען דורך זיין . ! דאָס מוים זיינען מונד
 וויר דיאָ בעסטען נאָכריכטען בעקאָממען , מוים דעס דונקעלן מיכ'ס
 (יכטע) . זיין דעזייעניגען דער זיין מור זיין טרויט געזעהען ,
 דער זיין געגריסעט מונד זיינען דונק ערהיעלט , דער עוויגע
 זעגענע מונד זיט פֿירדען אָס דער נביא מלאכי ענדעט „ זעהעט
 זיך טיקע זיין דען נביא אלי' לו בעפֿער דער טאָג גאָטטעס
 וועלכער זעהר גראָס מונד פֿורשטאָר מוים קאָמט , דער דאָ הערן
 דער פֿעטער זיין קינדער מונד דאָ הערן דער קינדער זיין
 פֿעטער ברייגען ווירד“ . לב אבות על בנים בעליהט זיך מויד זיין
 זעהרער מונד פֿירער .

זמר לחנוכה

דער אָר מעזצור מוים בערייטט זיבערזעטלט . דאָ דער זאָטן
 כרות קמי בראש בקש אגוי בן המדתא זיין זייען סידורים זאָ
 דערס זויטעט נעמליך כרות קומת ברוש , פֿינדע זיך גענאָטהיגט

זמר לתנוכה

כו

חזק דיה עלטערע גרסא בייחבעהחלטען לוי קאָנען וויינע וויינע
היערמיט בייחלונטיגען, דא דיה אורזאכע דער פֿערענדערונג פֿער-
אויטהויך מיזט, דא יענער אגוי דיה אויסרֿקטטונג וויינער פֿריינדע
זאָטע אונד קמי מיט אונגעוויינען פֿיר וויינע פֿיינדע אונט רבים
קמים עלי איבערזעטלט ווירד, אויך ווירן דיה גמלא אין מוסת מגילה
דען פֿסוק הסת הנעלון יעלס צום אויף מרדכי דייטעט, דא הער
הילטען זיט דיה גרסא כרות קומת צום פֿיר פֿערבעסטערט, אונזין
דא יענער דיה זעמלניכע פֿערטילונג דער יהודים זאָטע אונט דער
פֿסוק ויזו צעיינו לשלוח יד צמדכי לנדו לויטעט, אויך ווערע דער
פֿער: כרות קומת צום דא ער נור פֿאָן דיה רעטטונג דעס מרדכי
אייסערט דען אנדערן דיה פֿאָן דען געזאמטען רעטטונגען אב-
האנדעלן, אונגלייך, דער מחנך החט אונט אובז ישראל פֿערמאטליך
אין פֿאָרזאמלונג „קודש ישראל לה“ „ראשית תבואתה“ דען
פֿסוק אין ירמיה' אויך צען ערינת חייים אין כרות קמי צאלס זיינע
בעסטע טעעהענדע געטריידע, וואָלטע יענער המן פֿערטילגען,
הינגעליעלט. ניכט ווינער מיזט צו"ת הזמר גלייכלויטענדער
נאמען ויט כרות קמי צאלס מרדכי סיכודי נאמוז.

B

258.

58